Zămislirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu de către Sfânta Ana

(9 decembrie)

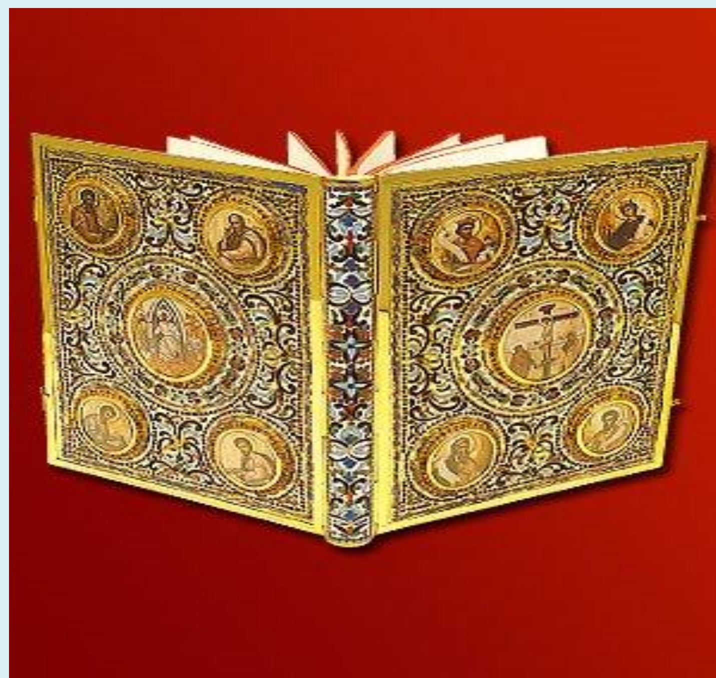

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei

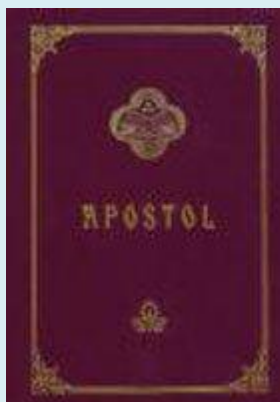
Evanghelia

Luca 8, 16-21

Zis-a Domnul:
16. Nimeni, aprinzând făclia, n-o ascunde sub un vas sau n-o pune sub pat, ci o aşează în sfeşnic, pentru ca cei ce intră să vadă lumina.
17. Căci nu este nimic ascuns, care să nu se dea pe faţă şi nimic tainic, care să nu se cunoască şi să nu vină la arătare.
18. Luaţi seama deci cum auziţi: Celui ce are i se va da; iar de la cel ce nu are şi ce i se pare că are se va lua de la el.
19. Şi au venit la El mama Lui şi fraţii; dar nu puteau să se apropie de El din pricina mulţimii.
20. Şi I s-a vestit: Mama Ta şi fraţii Tăi stau afară şi voiesc să Te vadă.
21. Iar El, răspunzând, a zis către ei: Mama mea şi fraţii Mei sunt aceştia care ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l îndeplinesc.

Apostol

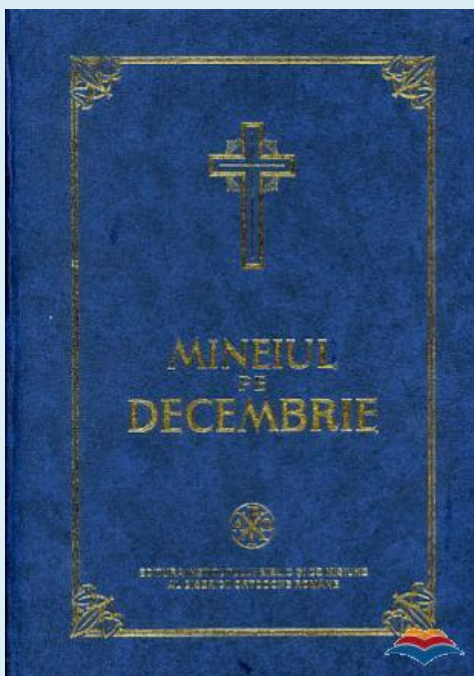
Epistola către Galateni a Sfântului apostol Pavel

Galateni 4, 22-26

Fraţilor,
22. Căci scris este că Avraam a avut doi fii: unul din femeia roabă şi altul din femeia liberă.
23. Dar cel din roabă s-a născut după trup, iar cel din cea liberă s-a născut după făgăduinţă.
24. Unele ca acestea au altă însemnare, căci acestea (femei) sunt două testamente: Unul de la Muntele Sinai, în Arabia şi răspunde Ierusalimului de acum, care zace în robie cu copiii lui;
25. Iar cea liberă este Ierusalimul cel de sus, care este mama noastră.

26. Căci scris este: "Veseleşte-te, tu, cea stearpă, care nu naşti! Izbucneşte de bucurie şi strigă, tu care nu ai durerile naşterii, căci mulţi sunt copiii celei părăsite, mai mulţi decât ai celei care are bărbat".

În această lună (decembrie), ziua a noua - Zămislirea de către Sfânta Anna, a Preasfintei Fecioarei, Născătoarei de Dumnezeu (Minei)

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce de sus eşti chemat...

Rod mai presus de nădejde zămislind cea stearpă, pe Fecioara ceea ce era să nască pe Dumnezeu cu trup, cu veselie se luminează, dănţuieşte şi se bucură, strigând cu glas mare: Toate seminţiile lui Israil bucuraţi-vă împreună cu mine, iată în pântece port, şi defăimarea nenaşterii de fii acum o lepăd, precum a voit Făcătorul de bine, auzindu-mi rugăciunea; vindecând inima cea cu durere, prin durerile naşterii, precum S-a făgăduit. (de două ori)

Cela ce din piatră seacă a izvorât apă, rod dăruieşte pântecelui tău Anno, pe pururea Fecioara Stăpâna; din care va să iasă Apa mântuirii; nu vei mai rămâne pe pământ ca un pământ neroditor; te-ai înstrăinat de defăimare. Că ai să odrăsleşti pământul cel ce va să rodească Spicul vieţii, care are să şteargă defăimările tuturor oamenilor; precum bine a voit, pentru milostivirea milei, a Se închipui în cel străin. (de două ori)

Zicerile mai dinainte ale proorocilor acum se împlinesc; că muntele cel sfânt în pântece se alcătuieşte, scara cea dumnezeiască se sădeşte, scaunul cel mare al Împăratului se găteşte, locul cel de Dumnezeu umblat se înfrumuseţează, rugul cel nears începe a odrăsli; iată izvorăşte năstrapa cea cu mirul sfinţeniei a de Dumnezeu înţelepţitei Anna, oprind râurile sterpiciunii; pe aceasta cu credinţă o fericim. (de două ori)

Slavă... Şi acum..., glasul 1 a lui Ghermano

Cea negrăită de îngeri şi de oameni, taina cea mare şi din veac ascunsă, cea prea mărită, astăzi în pântecele prea înţeleptei Anna pruncă se poartă, Maria fiica lui Dumnezeu, cea gătită spre lăcaşul Împăratului veacurilor, şi spre înnoirea neamului nostru; pe care cu curată cunoştinţă să o rugăm, strigând către dânsa: Roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău, ca ceea ce eşti folositoarea noastră a credincioşilor, să mântuiască sufletele noastre.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Anna, darul cel dumnezeiesc, oarecând rugându-se pentru fii, a strigat către Dumnezeu şi Ziditorul a toate: Adonai Savaot, ştii defăimarea nerodirii de fii; însuţi dezleagă durerea inimii mele; deschide-mi porţile pântecelui, şi pe cea stearpă arată-o aducătoare de roadă! Că ce se va naşte, dar să-ţi aduc Ție, binecuvântând, lăudând, şi cu un gând mărind milostivirea Ta, prin care se dă lumii mare milă.

Stih: Juratu-s-a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu se va lepăda de dânsa.

De demult rugându-se cu credinţă Anna cea înţeleaptă, şi de la Dumnezeu cerând, glas îngeresc a auzit adeverindu-i dumnezeiasca plinire a celor ce a cerut; către care cel fără de trup arătat a grăit: Rugăciunea ta către Domnul s-a apropiat, nu te mâhni, părăseşte-te de lacrimi; că măslin bine roditor vei fi, odrăslind stâlpare frumoasă pe Fecioara, care va înflori floare pe Hristos după trup; care dăruieşte lumii mare milă.

Stih: Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.

Însoţirea cea cinstită, rod zămisleşte pe dumnezeiasca Mieluşea, din care va să iasă Mieluşelul cel hrănit cu cuvânt negrăit adevărat; Cel ce era să se junghie pentru toată lumea. Pentru aceasta bucurându-se, aduc Domnului mărturisire neîncetată întru umilinţă, că au să aibă pe folositoarea a toate. Pe aceştia dar să-i fericim, şi cu credinţă să dănţuim, dumnezeieşte, întru zămislirea Maicii Dumnezeului nostru, care era să se nască dintr-înșii, prin care se dă din destul mare milă.

Slavă..., Şi acum..., glas al 2-lea

Astăzi din rădăcina lui David răsărind împărăteasca porfiră, din Iessei începe a odrăsli floarea cea de taină, întru care a înflorit Hristos Dumnezeul nostru, mântuind sufletele noastre.

Troparul, glas al 4-lea: Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă, că pe Ioachim şi Anna auzindu-i Dumnezeu, mai presus de nădejde arătat le-a făgăduit a naşte pe fiica lui Dumnezeu, din care însuși S-a născut Cel necuprins, Om făcându-Se; îngerului poruncindu-i să strige ei: Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul de 3 ori.

După întâia Catismă, **Sedealna** glas 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Cer nou se zideşte acum în pântecele Annei, cu porunca lui Dumnezeu, Atotfăcătorului, din care era să răsară Soarele cel mare şi neînserat, luminând toată lumea cu razele Dumnezeirii, pentru prea multa milostivire, unul Iubitorul de oameni.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa

dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Adame înnoiește-te şi Evo săltează, că pământul cel sterp şi neroditor, a odrăslit roadă bine înverzită, care a înflorit lumii Spicul nemuririi, şi toată defăimarea nerodirii de fii a lepădat; cu care împreună veseliți-vă, bucurându-vă astăzi.

Slavă..., Şi acum..., glas aceleași

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Strigă Davide: Ce s-a jurat ţie Dumnezeu? Cele ce mi S-a jurat zice, iată a şi împlinit; dând din rodul pântecelui meu pe Fecioara, din care S-a născut Făcătorul, Hristos, noul Adam, Împărat peste scaunul meu, şi astăzi împărăţeşte Cel ce are împărăţie neclintită. Cea stearpă naşte pe Născătoarea de Dumnezeu, şi hrănitoarea vieţii noastre.

Canoanele două ale Sfintei Anna cel dintâi cu Irmosul pe 8, şi al doilea, pe 6.

Canonul întâi

facere a lui Andrei

Cântarea 1-a, glas 1

Irmos: Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, Celui ce a făcut minunate minuni cu braţ înalt, şi a mântuit pe Israil, că S-a prea slăvit.

Zămislirea ta de Dumnezeu înţelepţită Anno astăzi o prăznuim; că ai zămislit pe ceea ce a încăput pe Cel neîncăput nicăierea, dezlegându-te de legăturile sterpiciunii.

Rugăciunea drepţilor o ai auzit, cererile Sfinţilor strămoşilor Tăi le-ai plinit, Doamne, şi acestora le-ai dat rod curat, pe ceea ce Te-a născut.

Anna cea mărită acum zămisleşte pe cea curată, care a zămislit pe Domnul cel fără de trup, Cel Preabun, şi are să nască pe Ceea ce va să nască cu trup pe Hristos.

A Născătoarei

Muntele cel sfânt, pe care mai-nainte l-a văzut proorocul cu duhul, din care Piatra s-a tăiat, sfărâmând capiştile idoleşti cu dumnezeiască putere, tu eşti Fecioară curată.

Canonul al doilea

facere a lui Alfa Vita

Cântarea 1-a, glas 1

Irmos: Hristos se naşte, slăviţi-l...

Pe prea curata Fecioară, fiica lui Dumnezeu, care era să fie Maica Ziditorului, în pântece primindu-o Anna, s-a bucurat strigând: Toate seminţiile lui Israil bucuraţi-vă împreună cu mine, că iată şi eu am zămislit.

Cartea de care a proorocit proorocul, cea pecetluită cu Dumnezeiescul Duh, în pântecele său cuprinzându-o Anna, tuturor a strigat: Pe ceea ce toate Scripturile mai-nainte o a arătat, mă măresc eu odrăslindu-o astăzi.

În pântece încape şi se zideşte, Biserica cea dumnezeiască şi mântuitoare; în mitraș de maică se sădeşte scara ceea ce duce pe toţi oamenii la cele înalte. A căreia zămislire cu credinţă să o prăznuim.

Catavasie: Hristos se naşte slăviţi-L, Hristos din ceruri întâmpinaţi-L, Hristos pe pământ, înălţaţi-vă. Cântaţi Domnului tot pământul, şi cu veselie lăudaţi-L noroade, că S-a proslăvit.

Canonul întâi

Cântarea a 3-a

Irmos: Să se întărească inima mea întru nădejdea bunătăţilor Tale, Hristoase, ca neîncetat cu cântare de laudă să strig Ție: Nu este Sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Rod pântecelui de-mi vei dărui, strigat-a Anna către Domnul, mă voi mări, şi-l voi aduce Ție. Pentru aceasta a zămislit pe Maica lui Dumnezeu cea prea curată.

În grădină rugându-te tu, glasul tău l-a auzit Cel Preaînalt, Anno de Dumnezeu înţelepţită, şi rod dăruieşte pântecelui tău, pe ceea ce a deschis uşa Raiului cu darul.

Cele după lege săvârșindu-le, şi lui Dumnezeu fără prihană slujind, porţi în pântece pe ceea ce era să poarte în pântece cu adevărat pe Făcătorul legii, Anno cinstită. Pentru aceasta credincioşii te fericim.

A Născătoarei

Toată nerodirea gândului meu celui sterp goneşte-o, şi aducător de roadă prin fapte bune arată sufletul meu, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea credin-cioşilor.

Canonul al doilea

Cântarea a 3-a

Irmos: Fiului celui ce mai-nainte...

Primeşte din înălţime Ioachim, rugându-se Domnului, vestirea cea dorită, stând înaintea lui îngerul, şi zicându-i: Du-te dreptule, cererile tale le-a plinit Dumnezeul tuturor.

Chemând pe Dumnezeul tuturor Anna oarecând stând în grădină; a văzut înger stând înaintea ei şi zicând: Să nu te întristezi, că ai să fii maică Maicii lui Dumnezeu.

Râvnind Annei ceea ce a fost mai-nainte de tine, rugăciuni lui Dumnezeu ai adus, şi ai zămislit pe cea curată, care a primit mai presus de fire în pântece pe Cuvântul cel neîncăput; umplându-ne pe toți de dar, cu bună nașterea ta, Anno.

Catavasie: Fiului Celui născut fără stricare din Tatăl mai înainte de veci, şi mai pe urmă din Fecioară întrupat mai presus de fire, lui Hristos Dumnezeu să-i strigăm: Cela ce ai înălţat cornul nostru, Sfânt eşti Doamne.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Ceata proorocească, mai-nainte a propovăduit de demult pe cea fără prihană, curată fiica lui Dumnezeu, Fecioara, pe care Anna a zămislit, stearpă fiind şi neroditoare. Pe aceasta astăzi cu bucuria inimii să o fericim, cei ce ne-am mântuit printr-însa; ca pe ceea ce este una fără prihană.

Slavă..., Şi acum..., glas al 4-lea

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Ioachim prea sfinţitul, şi Anna, dar aduceau preoţilor celor de demult, şi nu erau primiți, sterpi fiind. Rugăciune au adus atunci Dătătorului a toate, şi rugăciunea lor auzindu-o, le-a dăruit pe ceea ce este cu adevărat uşa vieţii; a căreia să cinstim sfânta zămislire.

Canonul întâi

Cântarea a 4-a

Irmos: Cu Duhul văzând mai-nainte proorocule Avvacume, întruparea Cuvântului, ai proorocit strigând: Când se vor apropia anii, Te vei cunoaşte, când va veni vremea Te vei arăta; slavă puterii Tale, Doamne.

O, dumnezeiasca vestire! O, străin grai! De voi zămisli şi eu, a strigat Anna mărturisindu-se, către îngerul cel trimis la dânsa, slavă Domnului meu, celui ce face prea slăvite.

Bucuraţi-vă împreună cu mine toate seminţiile lui Israil, că am zămislit în pântece Cer nou, din care Steaua mântuirii va răsări peste puţin, Iisus, Dătătorul de lumină; Anna bucurându-se a strigat.

Auzit-a Dumnezeu suspinurile Annei, şi a luat aminte Domnul rugăciunea ei, şi risipind norul nenaşterii de fii, cu lumina naşterii o a luminat prea slăvit, căci a zămislit pe cea Una curată.

A Născătoarei

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti cort neîntinat, pe mine cel întinat cu greşeli, curăţeşte-mă acum, cu prea curate picăturile îndurărilor tale; şi-mi dă mână de ajutor, ca să strig: Slavă ţie, curată de Dumnezeu încununată.

Canonul al doilea

Cântarea a 4-a

Irmos: Toiag din rădăcina lui Iessei...

Deschisu-s-a pântecele tău cel ce mai-nainte era neroditor, şi a primit Anno norul ceresc, din care răsărindu-ne Soarele cel luminos, pe toţi i-a luminat cu lumina adevărului, şi a gonit întunericul cel adânc al nedumnezeirii.

Scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului, în pântecele tău s-a aşezat, pe care şezând s-a odihnit, şi a şters osteneala tuturor celor bine credincioşi; şi curată cunoştinţă de Dumnezeu a întemeiat pe pământ, Anno fericită, de Dumnezeu primită.

Iată patul de care mai-nainte a proorocit Solomon, în pântece l-ai luat, păstrat fiind adevăratului Împărat; spre dumnezeiasca chemare a neamului omenesc. Pentru aceasta pe tine Anno credincioşii cu bucurie te fericim.

Catavasie: Toiag din rădăcina lui Iesei şi floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit Cel lăudat, din muntele cel cu umbra deasă, venit-ai întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu, slavă puterii Tale, Doamne.

Canonul întâi

Cântarea a 5-a

Irmos: Răsari nouă luminată lumină cea pururea fiitoare, celor ce mânecăm către judecățile poruncilor Tale, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeul nostru.

Ceea ce a răsărit din rădăcina lui David şi a lui Iessei, Anna acum începe a odrăsli toiagul cel dumnezeiesc, care a odrăslit Floarea cea tainică, pe Hristos, Ziditorul tuturor.

Maică să fiu eu! Anna a strigat; mă vor vedea popoarele, şi se vor mira; că iată voi să nasc, precum a binevoit, Cel ce a dezlegat legăturile sterpiciunii mele.

Pe prunca care am zămislit eu, glasurile prooroceşti de departe mai-nainte o au văzut, munte şi uşă neumblată; cu bucurie Anna a strigat, către cei ce erau de faţă.

A Născătoarei

Nor şi Rai, şi uşă a Luminii; masă şi lână pe tine te ştim, şi năstrapă care porţi înlăuntru mana, şi dulceaţa lumii, curată Fecioară Maică.

Canonul al doilea

Cântarea a 5a

Irmos: Dumnezeu fiind păcii...

Pogorâtu-s-a din munte Ioachim; nu tablele legii luând, ci pe ceea ce legea mai-nainte o a însemnat, şi toate zicerile proorocilor o au arătat, pe Maica lui Dumnezeu cea curată, şi săltând a strigat: Măritu-s-a inima mea.

Dacă a simţit Anna oarecând pe viţa cea cu bun rod sădită în pântecele său, din care a înflorit Strugurul cel copt, care ne izvorăşte nouă din destul vinul nemuririi; ce voi răsplăti Ție îndurate Doamne? A grăit.

Nesuferind Ioachim să vadă făptura stearpă de buna credinţă, s-a rugat să înceteze sterpiciunea Annei, şi să aibă fiică, pe aceea din care Fiul s-a dat; care pe toţi i-a făcut fii Părintelui Său.

Catavasie: Dumnezeu fiind păcii, Tată îndurărilor, pe Îngerul Sfatului Tău Celui Mare, dăruindu-ne pace L-ai trimis nouă. Deci povăţuiţi fiind la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, de noapte mânecând, Te slăvim Iubitorule de oameni.

Canonul întâi

Cântarea a 6-a

Irmos: Proorocului Iona, urmând strig: scoate viaţa mea din stricăciune Bunule, şi mă mântuieşte, Mântuitorul lumii, pe mine cel ce strig: Slavă Ţie.

Cum încape în pântece ceea ce a încăput pe Dumnezeu? Cum se naşte ceea ce a născut pe Hristos cu trup? Şi cum se alăptează, ceea ce a hrănit cu lapte pe Domnul?

Rugăciunea voastră auzindu-o Dumnezeu, rod înmulţit vă dăruieşte astăzi prea lăudaţilor, Ioachime şi Anno.

Pe porumbiţa cea curată zămislindu-o în pântece, de bucurie duhovnicească te-ai umplut cu adevărat Anno, aducând cântări de mulțumită lui Dumnezeu.

A Născătoarei

Valurile gândurilor şi asuprelile patimilor, şi adâncul păcatelor, viforăsc ticălosul meu suflet; ajută-mi Sfântă Stăpână.

Canonul al doilea

Cântarea a 6-a

Irmos: Din pântece pe Iona...

Umbrele legii au trecut, că iată raza dumnezeiescului dar Fecioara norul se arată; din care era să răsară cu adevărat Soarele Dumnezeirii cel luminat, Anna bucurându-se a strigat, slăvind pe Dumnezeul lui Israil.

Străină vedere de voi zămisli şi eu! Cea mai-nainte neroditoare şi stearpă Anna a grăit, dacă a auzit pe îngerul vestindu-i, că pruncă se va naşte, şi a strigat: Bine este, de se vor împlini cuvintele acestei binevestiri.

Munţii şi dealurile, câmpiile şi marea, mulţimea îngerilor şi toată firea omenească, să se veselească; că dumnezeiască Biserica Stăpânului, începătura împăcării a luat; a grăit Anna când, s-a simţit că a zămislit.

Catavasie: Din pântece pe Iona ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit, şi în Fecioară sălăşluindu-Se Cuvântul şi trup luând, a ieşit, păzindu-o nestricată. Că Cel ce nu a pătimit stricăciune, pe ceea ce L-a născut, a păzit-o nevătămată.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Prăznuieşte astăzi lumea zămislirea Annei, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut, pe ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

Icos: Tu Cela ce ai dat Sarrei oarecând la bătrâneţe prea adânci, cu a Ta purtare de grijă şi făgăduinţă, fiu pe marele Isaac; Tu Cela ce ai deschis pântecele cel sterp al Annei maicii lui Samuil, proorocului Tău, Atotputernice; şi acum căutând spre mine, primeşte rugăciunile mele, şi-mi plineşte cererile, strigat-a cu plângere înțeleapta Anna cea stearpă, şi o a auzit pe ea Făcătorul de bine. Pentru aceasta cu bucurie a zămislit pe Fecioara, ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

Sinaxar

Întru această lună în ziua a noua, zămislirea de către Sfânta Anna a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Stih: Nu în dureri naşti precum Eva mai-nainte,
Căci rodul tău Anno, e împlinirea celor proorocite.
În pântece întru a noua lună cu bucurie porţi,
Pe care cu rodul ei va mântui pe ai lui Adam strănepoţi.

Domnul nostru şi Dumnezeu, vrând să-şi gătească Biserică însufleţită şi casă sfântă spre sălăşluirea sa, trimiţând pe îngerul său către drepţii Ioachim şi Anna, din care era să se nască cea după trup Maica sa, a arătat mai-nainte zămislirea celei sterpe, care nu făcea copii, ca să adevereze naşterea Fecioarei Maria; şi s-a născut, nu precum zic unii fără bărbat, ci din făgăduinţă şi prin sămânţă bărbătească. Numai singur Domnul nostru Iisus Hristos s-a născut din Sfânta Fecioara Maria mai presus de fire, precum El însuşi ştie şi fiind Dumnezeu desăvârşit, a luat toate cele trupeşti desăvârşit, precum a zidit şi omeneasca fire din început.

Pentru aceasta prăznuim această zi, căci ne aduce aminte bunele vestiri ce s-au dat de îngerul, care a binevestit sfânta zămislire a curatei Fecioarei şi Maicii Lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei proorocițe Anna, maica lui Samuil, proorocul.

Stih: Anna proorocița stearpă, naşte fiu curat,

Pe proorocul Samuil cel prin rugăciune luat.

Sfânta şi fericita Anna proorociţa, era din cetatea Armatem, din muntele lui Efrem. Aceasta însoțindu-se cu bărbat din seminţia lui Levi, Elcana cu numele, stearpă fiind nu năştea, şi luând bărbatul ei pe Ferena care o pizmuia pe ea, a născut fii cu ea şi se bucura; iar Anna totdeauna se defăima. Deci aceasta defăimată fiind de către toate rudeniile şi prietenii, mult pentru aceasta se ruga lui Dumnezeu; căci așa sfinţii uneori cererile lor le iau târziu, cu greu şi cu încetul de la Dumnezeu.

Deci suindu-se odată Anna împreună cu bărbatul său în Silom. Unde era sicriul legii şi cortul lui Dumnezeu Atotţiitorul, ca să facă jertfe, şi săvârşindu-se jertfele şi celelalte îndoite părticele primind, ea numai una singură a luat, pentru că nu avea fii sau fiice şi pentru aceasta deşi foarte s-a scârbit, însă nu s-a deznădăjduit, nici a scăzut faţa ei.

Dară ce face ? Slobozind pe bărbatul său acasă, singură a rămas în casa Domnului; şi aruncându-se la pământ se ruga întru acest chip: Doamne Dumnezeul părinților mei, dacă căutând vei căuta spre mine roaba ta, şi spre smerenia mea, şi-mi vei da mie din pântece rod, ţie pe dânsul îl dau să-ţi slujească în toate zilele vieţii sale.

Ce dar a făcut Dumnezeu? A trecut cu vederea rugăciunea ei? Ba nu, dar ce? Fiindcă Dumnezeu a văzut că Anna nu se depărtează din cortul său, ci se roagă şi îl supără, a făgăduit nu numai că-i va da rod din pântece, ci mai-nainte i-a spus şi numirea celui ce se va naşte. Şi de acolo luând deplina încredinţare, se pogorî săltând şi bucurându-se, şi luând în pântece a născut pe proorocul Samuil; şi după ce l-a înţărcat s-a suit în Silom, şi a căzut la Domnul Dumnezeu, mulţumindu-i; şi o a binecuvântat pe ea Eli preotul zicând: Dea-ţi ţie Dumnezeu alt rod din pântece în locul lui Samuil fiului tău. Şi îndată luându-şi fiul s-a pogorât pentru că era el foarte mic.

Iar după ce s-a făcut mai mare, luându-l de mână l-a suit în biserica Domnului Dumnezeu Atotţiitorului, şi dând datornica mulțumire prin rugăciune Domnului, l-a dat pe el în mâinile lui Eli preotul. Şi făcându-i ca efod, adică haină preoţească, şi stihar mic, copilul slujea Domnului Dumnezeu înaintea lui Eli preotul.

Şi văzând Anna se veselea şi adăugând, a născut trei fii şi trei fiice, şi suindu-se în biserică, a căzut la Domnul mărturisindu-se, şi sculându-se s-a rugat, cântarea aceasta, zicând: Întăritu-s-a inima mea întru Domnul; înălțatu-s-a cornul meu întru Dumnezeul meu, lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmaşilor mei: veselitu-m-am întru mântuirea ta. Şi celelalte cuvinte ale cântării acesteia le-a cântat, ca o proorociţă şi

maică de prooroc. Pentru aceasta a şi zis: Că cea stearpă a născut şapte şi cea multă întru fii a slăbit. Aşa pururea pomenita Anna spre mulţi ani îndelungând în viaţa aceasta, şi mărturisindu-se Domnului pururea şi proorocind, s-a mutat către veşnicele locaşuri.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ştefan cel nou strălucit, ce se află în Biserica Sfântului Antipa.

Stih: Scos-a pe Ştefan din pământ şi din viaţă,
Şi cu cununa slavei cereşti îl încununează.

Această din nou arătată stea, a fost pe vremea lui Teofil luptătorul de icoane, în anii opt sute douăzeci şi nouă. Naşterea şi creşterea în Constantinopol, iar părinţii săi se numeau Zaharia şi Teofana, împodobiţi cu tot felul de bunătăţi şi de înţelepciune şi locuind la locul ce se numeşte Zevgma nu departe de biserica dumnezeiescului întâiului mucenic şi arhidiaconului Ştefan.

Pe acest sfânt avându-l în pântece maica sa, se ferea de a mânca bucate grase, îndestulându-se numai cu pâine, apă şi verdeţuri, până ce l-a născut pe el.

Iar după ce s-a născut sfântul, o minune! S-a arătat pe pieptul lui o Cruce cu chip de lumină şi prea frumoasă, însă aceasta era semn prea mare a răstignirii şi a nepătimirii, ce urma să aibă sfântul la lucrurile lumeşti, iar după ce s-a înfăşat cu prunceştile scutece, era nevoie să sugă şi sâni după legile firii; sfântul acesta însă s-a arătat mai presus de legile firii, căci când maica sa mânca mai multe bucate şi se îndestula, atunci el nu voia nici să se apropie de sânul ei. Deci de multe ori rămânea nesugând două şi trei zile, dacă ar fi urmat saţ maica sa, şi dar era de nevoie a se înfrâna maica, ca să hrănească pe acest dăruit al ei fiu.

Deci de la o asemenea pricină, spaimă împreună şi scârbă cuprindea pe prietenii şi rudele pruncului. După aceea se botează pruncul, i se dezleagă prunceştile scutece, i se opreşte laptele, şi câte puţin creşte şi se trimite la pedagog ca să înveţe sfinţitele Scripturi, pe care cu osârdie le învăţă şi era cu ascultare către părinţi.

Iar după ce a murit urătorul de Dumnezeu Teofil, îndată cu dumnezeiasca alegere s-a suit Sfântul Metodie pe patriarhicescul scaun al Constantinopolului. Deci atunci şi cinstitul Zaharia, tatăl Sfântului acestuia Ştefan, a fost hirotonit preot şi s-a numărat în clerosul bisericii celei mari. Pe aceeaşi vreme şi fiul său acesta dumnezeiescul Ştefan, tunzându-i-se perii capului, s-a făcut şi el cleric bisericesc, adică

anagnost, şi pe cât de adeseori tatăl său mergea la biserică, pe atâta îi urma şi dumnezeiescul Ştefan.

Iar pe la al optsprezecelea an al sfântului, a murit tatăl său Zaharia, deci luând voie cucernicul Ştefan, s-a închis pe sine-şi în casa de rugăciune a Sfântului verhovnicului Petru şi rămânând acolo pururea, făcea rugăciune, îndestulându-se numai cu hrana verdeţurilor.

Deci în vremea ce cuviosul petrecea cu acest chip, s-a arătat lui într-o noapte Petru, apostolul Domnului şi i-a zis: Pace ţie fiule, bun este acest început al osârdiei tale. Domnul să te întărească.

Apoi după trei ani, s-a arătat lui şi dumnezeiescul sfinţit mucenic Antipa şi i-a zis: Pace ţie fiule, cântă-mi mie şi nu te voi lăsa. Deci de atunci se da pe sine sfântul la mai multă rugăciune şi postire, mâncând odată sau de două ori în săptămână obişnuită mâncare care era verdeţuri nesărate. Cu acest chip curăţindu-se pe sine pururea pomenitul, s-a învrednicit de hirotonie preoţească, şi multe minuni lucra.

Iar pe la anul al doisprezecelea al împărăţiei blagocestivului împărat Vasilie Machedon, pe la al patruzecilea an al vârstei sfântului, adică în anul opt sute şaptezeci şi nouă, s-a făcut cutremur mare în Constantinopol, din care s-a desfăcut despre toate părţile biserica Sfântului Antipa. Deci a ieşit de acolo cuviosul şi a intrat într-o groapă asemenea cu mormântul, şi acolo a rămas doisprezece ani, având sub sine scândură aşternută cu sac de păr şi peste aceea culcându-se. Deci din multă umezeala locului, au putrezit şi au căzut perii capului şi a bărbii sale şi dinţii săi au slăbit şi mai tot trupul i s-a slăbănogit. Deci silit fiind a ieşit din acea groapă abia fiind viu.

Apoi îmbrăcându-se cu îngereasca schimă monahicească, a arătat mai mare şi mai presus de om nevoință, căci când slujea numai la împărăteștile praznice după ieşirea de la Liturghie, primea o smochină uscată şi îşi clătea gura cu puţină apă, şi cu aceasta numai se îndestula de trei ori fericitul.

Cu asemenea ostenicioase şi aspre lupte ale postniciei, a petrecut acest ceresc cetăţean Părintele nostru Ştefan, ani întregi, cincizeci şi cinci, iar la anul al şaptezeci şi trei al vieţii sale sau mai bine zicând al omorârii sale, şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Sositeu, Narsi, şi Isaac, ce s-au săvârşit prin sabie.

Stih: Pe Sositeu întru cei mântuiţi Cuvântul îl scrie.
Fiind tăiat pentru viaţa cea cu netrecută veşnicie.
Hristoase, Narsi persul îţi aduce capul prin a sa muncire.
Ca un dar, mai mult spre a ta slăvire.
Isaac tânărul, prin junghiere a împlinit,
A lui Isaac, fiul Sarrei cel din patimă lipsit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul întâi

Cântarea a 7-a

Irmos: De tinerii tăi cei din cuptor, Mântuitorule nu s-a atins, nici i-a supărat focul. Atuncea acei trei ca cu o gură cântau şi binecuvântau, grăind: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

De defăimarea nenaşterii de fii ca să scape Anna a rugat pe Stăpânul a toate, şi glasul ei auzindu-l Cel Milostiv, i-a dat ei rod, pe ceea ce L-a născut, precum a binevoit.

Împărăteasca porfiră în pântecele tău Anno începe a se ţese, care purtându-o Dumnezeu şi Împăratul tuturor, Se va arăta oamenilor, şi va smeri pe vrăjmaşii, cei ce se luptă cu noi.

Mir cu bun miros în pântece ai zămislit Anno pe ceea ce a primit mai presus de fire pe Stăpânul mirul vieţii, pe Cela ce cu suflările darului, a umplut de mireasmă gândurile noastre.

A Născătoarei

Pe Tine ca Cela ce Unul eşti din Treime, Hristoase, Te slăvim; că din Fecioară întrupându-Te fără schimbare, cele omeneşti toate le-ai purtat, nedepărtându-Te de firea părintească, Iisuse, măcar de Te-ai şi unit cu noi.

Canonul al doilea

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii în bună credinţă...

Rugul cel de foc purtător, pe care l-a văzut Moise de demult în Sinai, Anna l-a zămislit în pântece, stingând focul nenaşterii de fii, ca o necinste oarecare, celor ce cântă: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Picătura a curs acum minunat în pântecele tău Anno, care toată apa vieţii înlăuntru o a luat; ceea ce roureazǎ pe cei ce strigă cu credinţă către Dânsul: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cuib de pasăre dacă ai văzut, ridicându-te în aripi cu duhul şi cu rugăciunea, pe Porumbiţa cea nespurcată ai zămislit, care a purtat stâlpare de măslin pe Hristos, Anno, care ne-a scăpat de potopul cel înţelegător.

Catavasie: Tinerii în buna credinţă fiind crescuţi, păgâneasca poruncă nebăgându-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat, ci în mijlocul văpăii stând au cântat: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Canonul întâi

Cântarea a 8-a

Irmos: De care se înfricoşează îngerii şi toate oştile, ca de Făcătorul şi Domnul, lăudaţi-L preoţi, prea slăviţi-L tineri, bine-L cuvântaţi noroade, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pe împărăteasa, de care a proorocit David, iată în pântece o primesc, Anna a strigat, şi voi naşte pe folositoarea tuturor credincioşilor, care va să nască pe Hristos.

Pământul întru care S-a sălăşluit Ziditorul pământului, sceptrul cel sfânt, sicriul cel nou, năstrapa cea cu mană, începe a răsări în pântecele maicii care o a născut.

Rugul cel nears, sfeşnicul cel de aur, cămara cea însufleţită a Domnului Dumnezeu, toiagul cel cinstit, începe a răsări în pântecele maicii celei ce o a născut.

A Născătoarei

Ridică-mă pe mine cel ce zac întru adâncul răutăţilor, biruieşte pe vrăjmaşii cei ce acum se luptă cu mine, şi nu trece cu vederea sufletul meu cel rănit de desfătările netrebnice; ci te milostiveşte curată şi-l, mântuieşte.

Canonul al doilea

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel răcorit...

Pentru ce pântecele meu l-ai făcut neroditor de fii şi sânii uscați? Precum mai-nainte ai zis prin prooroci Stăpâne, strigat-a Anna oarecând, dezleagă defăimarea nerodirii mele şi-mi dă rod, cu care să strig: Bine să cuvânteze toată făptura pe Domnul, şi să-L prea înalțe întru toți vecii.

Intrat-a în pântecele tău Anno sfeşnicul, care a încăput în taină făclia cea dumne-zeiască, Ceea ce a luminat toată suflarea cu razele cele de taină ale dumnezeieștii cunoştinţe. Pentru aceasta bucurându-te ai strigat: Bine să cuvânteze toată făptura pe Domnul, şi să-L prea înalţe întru toți vecii.

Poartă acum ca o însoţire prea frumoasă, măritul Ioachim şi Anna, pe Mieluşeaua cea dumnezeiască, din care a strălucit Mieluşelul cel frumos, Cel ce S-a junghiat pentru noi toţi; cu care împreună bucurându-ne să strigăm: Bine să cuvânteze toată făptura pe Domnul, şi să-L prea înalţe întru toți vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înăl-ţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că nu a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii pântecele Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta cântând să strigăm: Bine să cuvânteze toată făptura pe Domnul, şi să-L prea înalţe pe Dânsul întru toţi vecii.

Canonul întâi

Cântarea a 9-a

Irmos: Izvorul cel primitor de viață, şi pururea curgător, sfeşnicul darului cel de lumină purtător, Biserica cea însuflețită, cortul cel prea curat care este mai des-fătată decât cerurile şi decât pământul, pe Născătoarea de Dumnezeu, credincioşii o slăvim.

Izvorul cel de viaţă primitor zămislindu-l Anno de Dumnezeu înţelepţită, bucurie acum primeşte, luând în pântece Biserica cea sfântă; slăvind pe Domnul, tu care cu lumina dreptăţii eşti strălucită.

Să se cinstească însoţirea cea cinstită şi prea slăvită, strămoşii Fiului celui mai-nainte de veci, cei ce au fost păzitori legii cu osârdie, Ioachim şi Anna, care au luat începătura bucuriei.

Pe ceea ce Daniil munte o a văzut, şi Ioil pământ sfânt şi uşă neumblată; iar altul o a propovăduit izvor pecetluit, şi dumnezeiasca lână pe Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să o lăudăm.

A Născătoarei

Vopseaua, care a vopsit lâna întrupării Cuvântului celei negrăite, cădelniţa cea de aur. Masa pe care s-a pus pâinea Hristos, Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să se mărească.

Canonul al doilea

Cântarea a 9-a

Irmos: Taină străină văd...

Dănţuiţi toate sufletele şi săltaţi, acum s-a zidit pământul care a rodit nearat Spicul cel purtător de viaţă, din care mâncând nu flămânzesc niciodată, cei ce slăvesc bunătatea Lui.

Ia Davide Psaltire cu alăută şi cântă: Iată s-a arătat sicriul lui Dumnezeu, de care mai-nainte ai proorocit arătat; cel ce era să fie spre înnoire, prin care ne-am sculat noi din căderea în păcat.

Ca nişte două stele prea mari ați dat din voi raza cea prea luminoasă, care era să răsară lumii pe Soarele cel mare. Pentru aceasta vă lăudăm şi vă mărim Ioachime şi Anno, ca pe nişte înţelepţiţi de Dumnezeu.

Catavasie: Taină străină văd şi prea slăvită, Cer fiind peştera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălăşluirea, întru care S-a culcat Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care lăudându-L Îl mărim.

Luminânda

Podobie: Lumină neschimbată...

Pe ceea ce a născut Lumina, care luminează toată făptura, astăzi începe a o înflori Anna din pântece neroditor; pentru aceasta să ne adunăm toţi, căci a venit izbăvirea osândirii Evei.

Slavă..., Şi acum..., alta

Podobie: Cel ce ai împodobit cerul cu stele, ca un Dumnezeu, şi prin îngerii Tăi tot pământul luminezi, Făcătorule a toate, mântuieşte pe cei ce Te laudă pe Tine.

Înţelepciunea lui Dumnezeu şi-a zidit eişi casă din pântece sterp, pe Născătoarea de Dumnezeu Maria; pe care toate neamurile o fericim după vrednicie.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Firea oamenilor care era mai-nainte stearpă, odrăsleşte pe Fecioara începătura nădejdii bunei credinţe celei către Dumnezeu; prin care bună rodirea bunătăţilor se propovăduieşte a se da prin venirea lui Hristos, întru zămislirea ei pe pământ. (de două ori)

Uşa cea neumblată a Împăratului Hristos, cu sfatul lui Dumnezeu primeşte zămislire în pântece neroditor; care punându-se înainte pe pământ, se vor ridica porţile cerurilor, şi se va dărui oamenilor intrare.

Celor mai-nainte de veci, ce s-au vestit negrăit de la Dumnezeu oamenilor, a tainelor dumnezeieşti şi înfricoşate, începătura prin credinţă s-a arătat zămislirea celei curate şi fiicei lui Dumnezeu; prin care se vesteşte mai-nainte că vor înceta lucrurile întunericului şi ale patimilor.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea

Astăzi odrăslind din rădăcina lui David, împărăteasca porfiră a lui Ioachim, începe a creşte floarea cea de taină, dintru care a răsărit Hristos Dumnezeul nostru, cel ce mântuieşte sufletele noastre.

Slavoslovia cea mare. Ectenia şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile din Canonul dintâi, Cântarea a 3-a, pe 4, şi din Canonul al doilea, Cântarea a 6-a, pe 4. Prochimen glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi... Apostol, către Galateni: Fraţilor, Avraam doi feciori a avut... Aliluia. Evanghelia de la Luca: Zis-a Domnul: Nimeni aprinzând lumina... Chinonicul: Bucuraţi-vă drepţilor întru Domnul…

Canon de rugăciune la sărbătoarea înaintepräznuirii Sfintei Ana

Tropar la praznicul zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana, glasul al 4-lea: Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă; că Dumnezeu auzind pe Sfinţii şi drepţii Ioachim şi Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naşte pe fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel Necuprins, Om făcându-Se, poruncind Îngerului să-i strige: Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine!

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoarelor, să cântăm, cântare lui Hristos Dumnezeu, care a despărţit marea şi a povăţuit pe poporul Său, pe care l-a scos din robia egiptenilor; că S-a prea slăvit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Vestitu-ni-s-a nouă astăzi bucurie, vistieria s-a deschis şi durerile blestemului s-au îndepărtat cu dumnezeiasca zămislire a Maicii lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Culegând astăzi, credincioşilor, florile cele frumoase ale de Dumnezeu insuflatelor cuvinte, să împletim cunună de laude pentru prăznuire, lăudând pe Fecioara pentru zămislirea ei.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce pe Cruce ai ucis păcatul şi sădeşte frica Ta în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să trâmbiţăm astăzi cu veselie şi cu sunete plăcute, chemând dumnezeieşte toată zidirea spre lauda înainteprăznuirii dumnezeieştii zămisliri a prea curatei Maici.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Daruri dumnezeieşti şi harisme se pun astăzi înaintea oamenilor, pricina zămislirii descoperind minunatele harisme ale lui Hristos.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne, glasul iconomiei Tale şi Te-am slăvit pe Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Astăzi făptura cântă cu veselie şi cu mare bucurie laudă înainteprăznuirea ta, de Dumnezeu Născătoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cerul se minunează, Fecioară, vestind oamenilor bucuria senină a zămislirii tale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, povăţuieşte-ne pe noi întru lumina poruncilor Tale; că alt Dumnezeu afară de Tine nu ştim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pământul se umple de bucurie şi pământenii primesc veselie întru zămislirea ta, dumnezeiască Mireasă, prea curată; pe care înainteprăznuind-o cu dragoste pe tine te lăudăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Firea noastră, care mai înainte era slăbită, primeşte putere şi ia începătură de fapte bune din dumnezeiasca rodnicie, mai presus de orice nădejde, cu prilejul zămislirii tale, Curată.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat. Dumnezeule, din stricăciune mă scoate!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Astăzi începutul mântuirii se face cunoscut şi temei se pune întru cei ce înainte prăznuiesc zămislirea prea curatei şi Fecioarei.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce a vestit Sfintei Ana zămislirea Fecioarei celei neprihănite, să dea veste de bucurie obştească şi rodire de cele bune neamului nostru.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Astăzi lumea prăznuieşte zămislirea Sfintei Ana, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut pe ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri au călcat în picioare porunca cea fără de Dumnezeu de a cinsti chipul cel de aur din câmpul Deira şi aruncaţi fiind în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Harul lui Dumnezeu pune astăzi începătură, pentru omenire, în zămislirea prea curatei; pe care înainteprăznuind-o cu dragoste, strigăm: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dumnezeiasca zămislire a prea curatei răspândeşte de mai înainte înţelegere plină de bun miros şi mireasmă duhovnicească, îmbălsămând cu har pe cei ce o înainteprăznuiesc şi care strigă şi grăiesc: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a pogorât...

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Vlăstarul stârpiciunii vesteşte mai înainte neamului omenesc belşugul bunătăţilor prin odrăslirea lui şi cheamă pe toţi oamenii la veselia înainteprăznuirii sale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rădăcinile blestemului celui de pe urma călcării poruncii din Eden, care au răsărit oamenilor, se vesteşte acum în chip lămurit că au fost smulse; toiagul binecuvântării arătând tuturor că a odrăslit în lume.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul, Cel din Dumnezeu, Înţelepciunea cea negrăită, care a venit să înnoiască pe Adam cel ce căzuse cumplit în nimicirea stricăciunii; care în chip de negrăit S-a Întrupat pentru noi din Fecioară, credincioşii, într-o unire, cu cântări Îl slăvim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Zămislirea ta, prea sfântă curată, face să răsară asupra lumii, ca nişte raze minunate, cunoştinţele harului şi luminează pe cei ce cântă cu credinţă Stăpânului tuturor cântare în această înainteprăznuire.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfânta şi dreapta Ana primind dezlegare de stârpiciune, vesteşte muritorilor belşugul celor bune şi rodnicia firii; şi cheamă toată zidirea să-ţi aducă drept daruri laude, la înainteprăznuirea zămislirii tale, prea curată Fecioară.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Uşa cea neumblată acum mai înainte se vesteşte; Cetatea cea întru tot luminată vine să lumineze; cea care singură este cu totul prea curată, drepţilor se arată astăzi prin îngeri. Pentru aceasta cu bucurie strigăm către Ziditorul: dăruieşte-ne nouă roadă Izvorul nestricăciunii.

Canon de rugăciune către Sfânta Ana la praznicul zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana (1)

Tropar la praznicul zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana, glasul al 4-lea: Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă; că Dumnezeu auzind pe Sfinţii şi drepţii Ioachim şi Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naşte pe fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel Necuprins, Om făcându-Se, poruncind Îngerului să-i strige: Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine!

Cântarea 1

Irmos: Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, cel ce a făcut minuni uimitoare cu braţ înalt şi a izbăvit pe Israel, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Zămislirea ta, de Dumnezeu înţelepţită Ana, prăznuim astăzi; că ai zămislit pe ceea ce a încăput pe Cel ce nicăieri nu încape, dezlegându-i-se legăturile stârpiciunii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Auzit-ai rugăciunea drepţilor, plinit-ai cererile sfinţilor Tăi strămoşi, Doamne şi le-ai dat rod pe curata, care Te-a născut pe Tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfânta Ana cea mărită zămisleşte acum pe curata, care a zămislit pe Domnul cel Preabun şi are să nască pe ceea ce va naşte cu Trup pe Hristos.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Muntele cel sfânt, pe care mai înainte l-a văzut proorocul întru Duhul, din care s-a tăiat Piatra care sfărâmă templele idoleşti, cu dumnezeiască putere, tu eşti, Fecioară curată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Să se întărească inima mea întru voia Ta, Hristoase Dumnezeule, cel ce ai întărit a doua oară cerul pe ape şi ai întemeiat pământul în mijlocul apelor, Atotputernice.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De-mi vei dărui rod pântecelui, strigat-a Sfânta Ana către Domnul, voi fi mărită şi Ţie Îl voi aduce. Pentru aceasta a zămislit pe prea curata Maica lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rugându-te tu în grădină, Cel Preaînalt a auzit glasul tău, Sfântă Ana, de Dumnezeu înţelepţită şi a dăruit pântecelui tău rod pe Ceea ce a deschis, cu harul, uşa Raiului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Săvârşind cele după Lege şi lui Dumnezeu slujind fără prihană, porţi în pântece pe Ceea ce va naşte cu adevărat pe Dătătorul Legii, Sfântă Ana prea cinstită. Pentru aceasta credincioşii te fericim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Toată nerodirea cugetului meu cel sterp alung-o şi prin fapte bune arată sufletul meu aducător de roadă, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea credincioşilor.

Cântarea a 4-a

Irmos: Văzând de mai înainte în Duhul, proorocul Avacum, Întruparea Cuvântului, a propovăduit strigând: când se vor apropia anii Te vei cunoaşte; când va veni vremea Te vei arăta. Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

O, dumnezeiască vestire; o, uimitoare grăire; voi zămisli şi eu, a strigat Sfânta Ana, mirându-se, către îngerul cel trimis la dânsa. Slavă Dumnezeului meu, celui ce face lucruri minunate!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucuraţi-vă împreună cu mine, toate seminţiile lui Israel, că am zămislit în pântece Cer nou, din care va Răsări peste puţin Steaua mântuirii, Iisus, Dătătorul de lumină, a strigat Sfânta Ana, bucurându-se.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Auzit-a Dumnezeu suspinurile Sfintei Ana şi a ascultat Domnul rugăciunea ei; şi risipind norii nenaşterii de fii, o luminează în chip minunat cu lumina naşterii. Pentru aceasta ea zămisleşte pe cea una curată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti cort neîntinat, curăţeşte-mă acum pe mine, cel întinat cu greşeli, cu prea curatele picături ale îndurărilor tale şi dă-mi mână de ajutor, ca să strig: Mărire ţie, curată, de Dumnezeu prea mărită.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pacea Ta dă-ne-o nouă, Fiule al lui Dumnezeu, că alt dumnezeu afară de Tine nu ştim; numele Tău numim; că Tu eşti Dumnezeul celor vii şi al celor morţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cea odrăslită din rădăcina lui David şi a lui Iesei, Sfânta Ana, acum începe a odrăsli toiagul cel dumnezeiesc, care a odrăslit Floarea cea tainică, pe Hristos, Ziditorul tuturor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Când voi fi maică, a strigat Sfânta Ana, mă vor vedea popoarele şi se vor mira; că iată nasc, aşa precum a binevoit Cel ce a dezlegat legăturile stârpiciunii mele.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Prunca pe care am zămislit-o, mai înainte au vestit-o glasurile proorocilor, de departe, că este munte şi uşă neumblată, a strigat Sfânta Ana, cu bucurie, către cei ce erau de faţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Nor şi Rai şi uşă a Luminii; masă, lână şi năstrapă care porţi înlăuntru mana şi dulceaţa lumii pe tine te cunoaştem, curată Fecioară Maică.

Cântarea a 6-a

Irmos: Proorocului Iona urmând, strig Ţie: scoate din stricăciune viaţa mea, Bunule şi mă mântuieşte, Mântuitorul lumii, pe mine, cel ce strig: Slavă Ţie!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cum încape în pântece Ceea ce a încăput pe Dumnezeu? Cum se naşte ceea ce a născut pe Hristos cu Trup? Şi cum este alăptată ceea ce a hrănit cu lapte pe Domnul?

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rugăciunea voastră auzind-o Dumnezeu, vă dăruieşte astăzi Rod, după Lege, prea lăudaţilor Ioachim şi Ana.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Zămislind în pântece porumbiţa cea curată, te-ai umplut cu adevărat de bucurie duhovnicească, Sfântă Ana, aducând cântări de mulţumire lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Furtunile gândurilor şi năvălirile patimilor şi adâncul păcatelor înviforează ticălosul meu suflet; ajută-mi, Stăpână Preasfântă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Astăzi lumea prăznuieşte zămislirea Sfintei Ana, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut pe ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

Cântarea a 7-a

Irmos: De tinerii Tăi cei din cuptor, Mântuitorule, focul nu s-a atins, nici nu i-a supărat. Atunci cei trei ca dintr-o singură gură cântau şi binecuvântau, grăind: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca să scape de defăimarea nenaşterii de fii a rugat Sfânta Ana pe Stăpânul a toate; şi Cel Milostiv auzind glasul ei, i-a dat rod pe ceea ce L-a născut, precum a binevoit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Împărăteasca porfiră începe a se ţese în pântecele tău, Sfântă Ana; pe care purtându-o Dumnezeu şi Împăratul tuturor Se va arăta oamenilor şi va smeri pe vrăjmaşii cei ce se luptă cu noi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mirul cel cu bun miros l-ai zămislit în pântece, Sfântă Ana: pe ceea ce a primit mai presus de fire pe Stăpânul, Mirul vieţii, Cel ce cu suflările harului a umplut de mireasmă cugetele noastre.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca Cel ce eşti Unul din Treime, Te slăvim Hristoase, că Întrupându-Te din Fecioară fără schimbare, toate le-ai suferit ca un Om, nedepărtându-Te de firea cea părintească, Iisuse, deşi Te-ai unit cu noi.

Cântarea a 8-a

Irmos: De care se înfricoşează îngerii şi toate Oştile, ca de Făcătorul şi Domnul, lăudaţi-L preoţi, prea slăviţi-L tineri, binecuvântaţi-L popoare şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Împărăteasa despre care a proorocit David, iată în pântece o primesc, a strigat Sfânta Ana şi voi naşte pe ocrotitoarea tuturor credincioşilor, care are să nască pe Împăratul Hristos.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pământul în care S-a Sălăşluit Ziditorul pământului, sceptrul cel sfânt, Chivotul cel nou, năstrapa cea cu mană, începe a odrăsli în pântecele maicii care a născut-o pe ea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rugul cel nears, sfeşnicul cel de aur, cămara cea însufleţită a Domnului Dumnezeu, toiagul cel cinstit, începe a odrăsli în pântecele maicii care a născut-o pe ea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ridică-mă pe mine cel ce zac în adâncul răutăţilor; luptă împotriva vrăjmaşilor celor ce se luptă acum cu mine; nu trece cu vederea sufletul meu cel rănit de desfătări necuviincioase; ci, te milostiveşte, curată şi-l izbăveşte.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe ceea ce este izvorul cel de Viaţă primitor şi pururea curgător, sfeşnicul Harului cel purtător de lumină, Biserica cea sfântă, cortul cel cu totul de aur, mai desfătată decât cerul şi decât pământul, pe Năcătoarea de Dumnezeu, credincioşii o mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfânta Ana de Dumnezeu înţelepţită, zămislind izvorul cel de Viaţă primitor, primeşte acum bucuria, luând înlăuntru pântecelui tău Biserica cea sfântă şi măreşte pe Ziditorul, ceea ce cu lumina dreptăţii eşti strălucită.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cinstită şi fericită pereche, strămoşii Fiului Celui mai înainte de veci, cei ce au fost păzitori desăvârşiţi ai Legii, care au născut începătura bucuriei, Sfinţii Ioachim şi Ana să fie cinstiţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Aceea pe care Daniil a privit-o ca pe un munte mare şi Ioil a văzut-o ca un pământ sfânt şi uşă neumblată; iar altul a proorocit-o ca Izvor pecetluit şi dumnezeiască lână, pe Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să o lăudăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Porfira care a colorat lâna Întrupării Celei de negrăit a Cuvântului, cădelniţa cea de aur, masa pe care s-a pus Pâinea Hristos, Născătoare de Dumnezeu Fecioara să fie mărită.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Ceata îngerească...

Ceata proorocească de demult a propovăduit de mai înainte pe curata, cea fără prihană şi fiica lui Dumnezeu, Fecioara, pe care Sfânta Ana a zămislit-o, stearpă fiind şi neroditoare. Pe aceasta cu bucuria inimii astăzi să o fericim cei ce ne-am mântuit printr-însa, ca pe ceea ce singură este fără prihană.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Dăruit-ai, Bunule, început al binecuvântării, roada stârpiciunii Sfintei Ana, celei ce striga către Tine în rugăciune: Tu prefaci firile celor din naştere. Pentru aceasta, Mântuitorule şi firea mea cea amărâtă înnoieşte-o iarăşi, ca un Dumnezeu; ca să

aduc Ţie, rod, strigând cu îndrăzneală Ziditorului meu: Ţie se cuvine Slavă, Dumnezeule al tuturor şi Unule Iubitorule de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Sfinţii Ioachim şi Ana daruri aduceau preoţilor celor mai dinainte şi neprimindu-li-se, pentru că erau sterpi, rugăciune au înălţat Dătătorului a toate şi rugăciunea lor auzind-o, le-a dăruit lor pe ceea ce este cu adevărat uşa Vieţii, a cărei sfântă zămislire să o cinstim.

Canon de rugăciune către Sfânta Ana la praznicul zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana (2)

Tropar la praznicul zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana, glasul al 4-lea: Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă; că Dumnezeu auzind pe Sfinţii şi drepţii Ioachim şi Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naşte pe fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel Necuprins, Om făcându-Se, poruncind Îngerului să-i strige: Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine!

Cântarea 1

Irmos: Hristos Se naşte, slăviţi-L; Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L; Hristos pe pământ, înălţaţi-vă; cântaţi Domnului tot pământul şi cu veselie lăudaţi-L, popoare, că S-a prea slăvit!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe prea curata Fecioară, fiica lui Dumnezeu, care avea să fie Maica Ziditorului, în pântece primind-o Sfânta Ana, s-a bucurat strigând: toate seminţiile lui Israel bucuraţi-vă împreună cu mine, că iată şi eu am zămislit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cartea despre care a grăit mai înainte proorocul, cea pecetluită cu dumnezeiesc Duh, cuprinzând-o în pântecele său Sfânta Ana, a strigat tuturor: precum au arătat mai înainte toate Scripturile, zămislind astăzi, sunt şi eu mărită.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Biserica dumnezeiască şi mântuitoare în pântece încape şi se zideşte; Scara care duce pe toţi oamenii la cele înalte răsare în pântecele de maică; a cărei zămislire o prăznuim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Fiului, Celui Născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci şi mai pe urmă din Fecioară Întrupat fără de sământă, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rugându-se Domnului, dreptul Ioachim primeşte din înălţime vestea cea dorită de la Îngerul ce a venit înaintea lui şi i-a zis: du-te, dreptule; cererile tale le-a plinit Dumnezeul tuturor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfânta Ana oarecând stând în grădină şi chemând pe Dumnezeul tuturor, a văzut un înger stând înaintea ei şi zicându-i: nu te întrista, că maica Maicii lui Dumnezeu vei fi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfintei Ana celei ce a fost mai înainte de tine râvnind, ai adus lui Dumnezeu rugăciuni şi ai zămislit pe cea curată, care fără de sământă a primit în pântece pe Cuvântul cel Neîncăput, umplându-ne pe noi toţi de har, cu bună naşterea ta, Sfântă Ana.

Cântarea a 4-a

Irmos: Toiag din rădăcina lui Iesei şi Floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Cel Lăudat, din Muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai, Întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Deschisu-s-a pântecele tău, care mai înainte era neroditor şi primind nor ceresc, din care ne-a răsărit Soarele cel strălucitor, pe toţi i-a luminat cu lumina adevărului şi a gonit întunericul cel adânc al necunoaşterii lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Scaunul lui Dumnezeu Cel în chipul focului, în pântecele tău S-a aşezat, pe care şezând S-a odihnit şi a şters osteneala tuturor celor cucernici şi a întemeiat pe pământ cunoaşterea de Dumnezeu, fericită Ana, de Dumnezeu insuflată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Iată patul, despre care mai înainte a proorocit Solomon, în pântece l-ai zămislit, păzit fiind cu adevărat pentru Adevăratul Împărat, spre dumnezeiasca chemare a neamului omenesc la mântuire. Pentru aceasta pe tine, Sfântă Ana, credincioşii cu bucurie te fericim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe Îngerul Sfatului Tău Celui Mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povăţuiţi la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, de noapte mânecând, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pogorâtu-s-a dreptul Ioachim din munte, primind nu tablele Legii, ci pe Aceea pe care Legea mai înainte a vestit-o în scris şi toate zicerile proorocilor au arătat-o: pe curata Maică a lui Dumnezeu şi săltând a strigat: măritu-s-a inima mea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dacă Sfânta Ana a simţit oarecând sădindu-i-se în pântece viţa cea roditoare, din care a înflorit Strugurele cel copt, care musteşte pentru noi din destul vinul nemuririi, a grăit: ce voi răsplăti Ţie, Îndurate Doamne?

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Neputând îndura Sfântul Ioachim să vadă făptura stearpă, cu cucernicie s-a rugat să scape Sfânta Ana de stârpiciune şi să nască fiică, pe Aceea din care Fiul S-a dat; care pe toţi i-a făcut fii ai Părintelui Său, Cel de sus.

Cântarea a 6-a

Irmos: Din pântece pe Iona ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit. Iar Cuvântul în Fecioară sălăşluindu-Se şi Trup luând, a ieşit lăsând-o nestricată; că Cel ce n-a pătimit stricăciune pe Ceea ce L-a născut a păzit-o nevătămată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfânta Ana plină de bucurie a strigat, slăvind pe Dumnezeul lui Israel: umbrele Legii cu adevărat au trecut; că iată se arată zorii dumnezeiescului har, Fecioara, nor din care răsare cu adevărat Soarele Dumnezeirii cel Strălucitor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Uimitoare privelişte va fi de voi zămisli şi eu, a grăit Sfânta Ana, ceea ce mai înainte eram neroditoare şi stearpă, de îndată ce a auzit pe înger vestindu-i că Pruncă se va naşte şi a strigat: o, ce veste bună! De se va întâmpla împlinirea cuvintelor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Munţii şi dealurile, câmpiile şi marea, mulţimea îngerilor şi toată firea omenească să se veselească; pentru că dumnezeiasca Biserică a Stăpânului primeşte început de zidire, a grăit Sfânta Ana, când a simţit că a zămislit.

Condac, glasul al 4-lea: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Astăzi lumea prăznuieşte zămislirea Sfintei Ana, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut pe Ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, fiind crescuţi în dreapta credinţă, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au înspăimântat; ci, în mijlocul văpăii stând au cântat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rugul cel purtător de foc, pe care l-a văzut de demult Moise în Sinai, Sfânta Ana l-a zămislit în pântece, stingând ca pe o necinste viitoare focul nenaşterii de fii, celor ce cântă: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Picătură a curs acum în chip minunat, Sfântă Ana, din pântecele tău, care a primit înlăuntru toată Apa vieţii, ce roureazǎ pe cei ce cu credinţă strigă către Dânsul: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dacă ai văzut cuib de pasăre, ai luat aripile Duhului şi cu rugăciunea ai dobândit pe porumbiţa cea neîntinată; care a purtat pe Hristos, stâlparea cea de măslin, Sfântă Ana, care ne-a eliberat pe noi de potopul cel înţelegător.

Cântarea a 8-a

Irmos: Minune mai presus de fire...

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Strigat-a Sfânta Ana oarecând: Pentru ce mi-ai făcut pântecele neroditor şi sânii uscaţi, precum ai zis mai înainte, prin prooroci, Stăpâne? Dezleagă defăimarea nerodirii mele şi-mi dă rod, împreună cu care să strig: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pătruns-a în sânul tău, Sfântă Ana, sfeşnicul întru care a încăput tainic Făclia cea dumnezeiască, care a luminat toată suflarea cu Razele cele de taină ale dumnezeieştii cunoştinţe. Pentru aceasta bucurându-te, ai strigat: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Măriţii Ioachim şi Ana poartă acum, bucurându-se ca o prea frumoasă pereche, pe dumnezeiasca mieluşea, din care a strălucit Mieluşelul cel frumos, care a fost junghiat pentru toţi; împreună cu care bucurându-ne să cântăm: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Taină minunată şi neobişnuită văd, cer fiind peştera, Scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălăşluire, întru care S-a culcat Cel Neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care, lăudându-L Îl slăvim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dănţuiţi toate sufletele şi săltaţi; acum s-a zidit pământul care a rodit nearat Spicul cel purtător de viaţă; din care mâncând cei ce slăvesc bunătatea Lui, nu flămânzesc niciodată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ia psaltirea şi alăuta, Davide şi cântă; că iată s-a arătat Chivotul lui Dumnezeu despre care ai proorocit lămurit că are să fie spre zidirea din nou; prin care noi ne-am ridicat din căderea în păcat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca două stele prea mari aţi adus zorile cele pline de lumină care aveau să răsară lumii pe Soarele cel Mare. Pentru aceasta vă lăudăm şi vă mărim, Sfinţilor Ioachim şi Ana, ca pe nişte de Dumnezeu înţelepţiţi.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Ceata îngerească...

Ceata proorocească de demult a propovăduit de mai înainte pe curata, cea fără prihană şi fiica lui Dumnezeu, Fecioara, pe care Sfânta Ana a zămislit-o, stearpă fiind şi neroditoare. Pe aceasta cu bucuria inimii astăzi să o fericim cei ce ne-am mântuit printr-însa, ca pe ceea ce singură este fără prihană.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

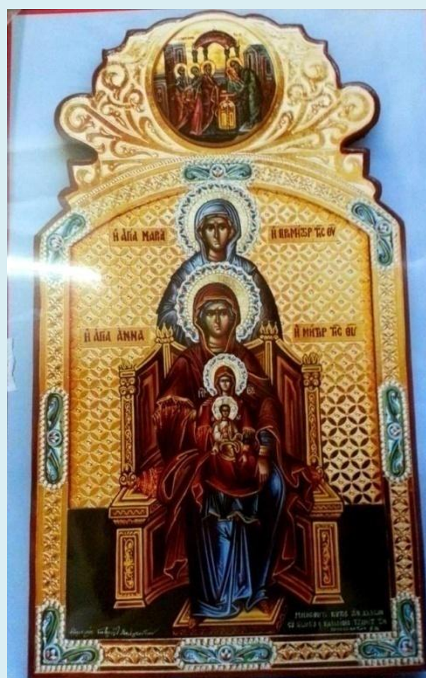
Dăruit-ai, Bunule, început al binecuvântării, roada stârpiciunii Sfintei Ana, celei ce striga către Tine în rugăciune: Tu prefaci firile celor din naştere. Pentru aceasta, Mântuitorule şi firea mea cea amărâtă înnoieşte-o iarăşi, ca un Dumnezeu; ca să aduc Ţie, rod, strigând cu îndrăzneală Ziditorului meu: Ţie se cuvine Slavă, Dumnezeule al tuturor şi Unule Iubitorule de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Sfinţii Ioachim şi Ana daruri aduceau preoţilor celor mai dinainte şi neprimindu-li-se, pentru că erau sterpi, rugăciune au înălţat Dătătorului a toate şi rugăciunea lor auzind-o, le-a dăruit lor pe ceea ce este cu adevărat uşa Vieţii, a cărei sfântă zămislire să o cinstim.

Canon de rugăciune către Sfânta Ana la praznicul zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana (3)

Tropar la praznicul zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana, glasul al 4-lea: Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă; că Dumnezeu auzind pe Sfinţii şi drepţii Ioachim şi Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naşte pe fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel Necuprins, Om făcându-Se, poruncind Îngerului să-i strige: Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine!

Cântarea 1

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea întrarmată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel Preaslăvit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Astăzi bucuria lumii se propovăduieşte cu cuvântul şi durerile de mamă le preface în bucurie plină de veselie şi vesteşte că stârpiciunea firii va fi plină de roadă, înmulţindu-se roada prin lucrările harului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cămara cea plină de desfătare a lui Hristos, Cerul cel larg şi mai presus de ceruri, primeşte astăzi temelie fiinţei lui prin rugăciune, având neclintită făgăduinţa împlinirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Astăzi porfira cea neîntinată a lui Hristos se vesteşte cu strălucire că se va ţese prin har din pântecele celei sterpe, din care Împăratul făpturii îmbrăcându-Se cu firea omenească, se va arăta lumii prea înfrumuseţat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Firea pământenilor lăudându-se cu tine, Stăpână, ceea ce singură eşti mai presus de toate, se bucură cu dumnezeiască cuviinţă şi propovăduieşte uimitoarele minuni ale Curăţiei tale şi cu veselie cântând, pe tine, dumnezeiască Mireasă, te măreşte.

Catavasie: Hristos Se naşte, slăviţi-L; Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L; Hristos pe pământ, înălţaţi-vă; cântaţi Domnului tot pământul şi cu veselie lăudaţi-L, popoare, că S-a prea slăvit!

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea ta, întru care s-a întărit inima mea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Norii să picure astăzi dulceaţa veseliei până la marginile pământului; că iată se zămisleşte nor, din care ne va izvorî Hristos, Apa cea de viaţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Astăzi se deschid vistieriile harului! Strigat-a Îngerul cel ce a vestit de mai înainte zămislirea Sfintei Ana; că iată tu vei naşte uşa lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Omorâtu-s-a firea omenească mai întâi, iar acum, cu zămislirea Sfintei Ana, primeşte semnele vieţii; că din rădăcină neroditoare odrăsleşte astăzi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Primind, curată, pe Domnul, Cel Întrupat din tine mai presus de fire, ca un cărbune care arde păcatele, ne curăţim de mulţimea greşelilor.

Catavasie: Fiului, Celui Născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci şi mai pe urmă din Fecioară Întrupat fără de sămânţă, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Tie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Acoperământul cel plin de umbră al Legii se ridică astăzi şi binecuvântarea harului venind cu propovăduirea zămislirii fiicei lui Dumnezeu, luminează în chip strălucit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înger a venit din cer, vestind Sfintei Ana în chip lămurit începuturile bucuriei a toată lumea, zicând: primeşte, mai presus de orice nădejde, împlinirea rugăciunii tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Încep a seca pâraiele răutăţii şi se îndreaptă a curge râurile harului, propovăduindu-se astăzi zămislirea ta, Fecioară, ceea ce eşti mai presus de toate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Limbile cele mult grăitoare ale ritorilor tac, neputincioase fiind a te lăuda pe tine după vrednicie, prea lăudată şi lăudând cu frică şi în tăcere, măresc minunile tale.

Catavasie: Toiag din rădăcina lui Iesei şi Floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Cel Lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai, Întru-

pându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat izbăvirea din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, începătorul luminii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cartea în care se va înscrie acum Cuvântul Părintelui, Cel împreună pe Scaun Şezător, se vesteşte astăzi prin îngeri şi pe credincioşi îi va înscrie în cartea bunătăţii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Drepţii laudă acum cu strălucire mărirea vestirii celei minunate, împletind laudă de mulţumire Celui ce a împlinit harul naşterii, prin rugăciune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Astăzi ni se arată nouă cu adevărat Tainele înţelepciunii celei ascunse a lui Dumnezeu, care vesteşte zămislirea prea curatei Fecioare, ceea ce singură este Maica lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Adăpost şi liman, prea curată Fecioară, având noi credincioşii acoperământul tău pururea, scăpăm de toate răzvrătirile necazurilor, îndreptându-ne către tine.

Catavasie: Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe Îngerul Sfatului Tău Celui Mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povăţuiţi la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, de noapte mânecând, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să se bucure cu veselie strămoaşa noastră că astăzi primeşte vestiri de bucurie care îndepărtează durerea cu zămislirea Celei ce este singura fiică a lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Se împleteşte astăzi cununa de mărire şi mantia împărătească se ţese astăzi în pântece neroditor mai presus de orice nădejde.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iată toată zidirea laudă măreţele şi mai presus de fire Tainele tale; că tu, Stăpână, eşti cu mult mai presus decât oamenii şi decât îngerii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată, izvorul cel duhovnicesc al dumnezeieştilor haruri prin făgăduinţa Ziditorului şi a harului începe să-şi descarce apele izvorând în pântecele cel uscat.

Catavasie: Din pântece pe Iona ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit. Iar Cuvântul în Fecioară sălăşluindu-Se şi Trup luând, a ieşit lăsând-o nestricată; că Cel ce n-a pătimit stricăciune pe ceea ce L-a născut a păzit-o nevătămată.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Astăzi lumea prăznuieşte zămislirea Sfintei Ana, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut pe Ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, Cel ce bine este cuvântat şi Prea slăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Temelie a mântuirii şi temei al harului a fost aşezată zămislirea Fecioarei; întru care se va naşte nădejdea pământenilor, cea mai presus de cuget, care cântă neîncetat lui Hristos: Binecuvântat eşti şi Prea slăvit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Muntele cel sfânt, făgăduinţa Ziditorului de mai înainte se vesteşte astăzi, luând fiinţă şi acoperind tot pământul cu chipul naşterii. Pentru aceasta pe Hristos, Binefăcătorul, Îl slăvim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dezlegatu-s-au, astăzi, drepţii prin har de legăturile nenaşterii de fii şi de durerea Evei şi au primit vestirile izbăvirii. Pentru aceasta şi în rugăciunile lor chemau pe Cel ce avea să fie Împlinirea, pe Hristos, Dătătorul de viaţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce este Nemărginit în Sânurile cele prea curate ale Părintelui, Se cuprinde în Curatul tău pântece pentru nespusa Lui milostivire, prea curată Fecioară. Pentru aceasta a şi îngăduit să fie zugrăvit în icoane, Cel ce este Preabun.

Catavasie: Tinerii, fiind crescuţi în dreapta credinţă, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au înspăimântat; ci, în mijlocul văpăii stând au cântat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc, oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă, pe caldei arzând şi răcorind pe credincioşi, care cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izbăvirea Sfintei Ana de stârpiciune s-a arătat, chip strălucit al firii neamului nostru; că ceea ce fusese stearpă, mai presus de orice nădejde a fost dezlegată şi a cunoscut pe Stăpânul şi înmulţeşte roadele dreptei credinţe.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Car înfricoşător pentru Singurul Împărat pe pământ se alcătuieşte, luând începătură din Sfânta Ana. În care urcându-se, Ziditorul are să vină de faţă, ca să mă ridice pe mine la înălţimea harului.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Făptura a văzut la tine lucruri uimitoare, Născătoare de Dumnezeu, prea mărită; că zămislirea ta este minunată şi înaintarea deosebită şi toată creşterea trupului arată tuturor semnele nestricăciunii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Izvorând din tine Apa vieţii, Făcătorul şi Ţiitorul a toate, Fecioară, a răcorit neamul omenesc care suferea de arşiţa rătăcirii, l-a sfinţit şi l-a arătat purtător de rod, înfiindu-l prin har.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul Minunii celei mai presus de fire, că n-a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici Focul Dumnezeirii n-a ars pântecele Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta, cântând să strigăm: să laude toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tatălui Cel fără de început...

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să bată astăzi din palme cei mai de seamă dintre prooroci! Că iată arătările de mai înainte ale harului cele făcute de ei încep cu adevărat să se împlinească întru cinstita zămislire a celei ce singură este curată Maica lui Dumnezeu, întru care toţi ne lăudăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Scaunul cel prea mărit se pune înaintea Ziditorului; uşa cea mântuitoare se pregăteşte acum, păzindu-se bună pentru trecerea Celui ce Singur este Stăpân şi Ziditor, prin care suntem aduşi la viaţa cea fără de sfârşit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfinţii Ioachim împreună cu Ana strigă: Tu, Singur, Făcătorule şi Dumnezeu, ai plecat urechea la cuvintele rugăciunii şi dându-ne dezlegare nenaşterii de fii, ne-ai dăruit şi nouă, celor ce Te prea slăvim pe Tine, Doamne, rădăcina nestricăciunii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Se aşează Scara pe care pogorându-Se Ziditorul, Domnul va ridica la cer firea noastră. Bucură-te, Cerule împreună cu îngerii; Bucură-te, toată zidirea lui Dumnezeu; Bucură-te neamule omenesc cel îndumnezeit prin har!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Laud nespusa ta iubire de oameni, Stăpână; că tu eşti luminarea mea, tu eşti lauda mea, tu eşti dăruitoarea înţelepciunii mele, tu eşti bucuria mea, tu eşti apărătoarea, puterea şi sprijinitoarea mea.

Catavasie: Taină minunată şi neobişnuită văd, cer fiind peştera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălăşluire, întru care S-a culcat Cel Neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care, lăudându-L Îl slăvim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Ceata îngerească...

Ceata prooroocească de demult a propovăduit de mai înainte pe curata, cea fără prihană şi Fiica lui Dumnezeu, Fecioara, pe care Sfânta Ana a zămislit-o, stearpă fiind şi neroditoare. Pe aceasta cu bucuria inimii astăzi să o fericim cei ce ne-am mântuit printr-însa, ca pe ceea ce singură este fără prihană.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

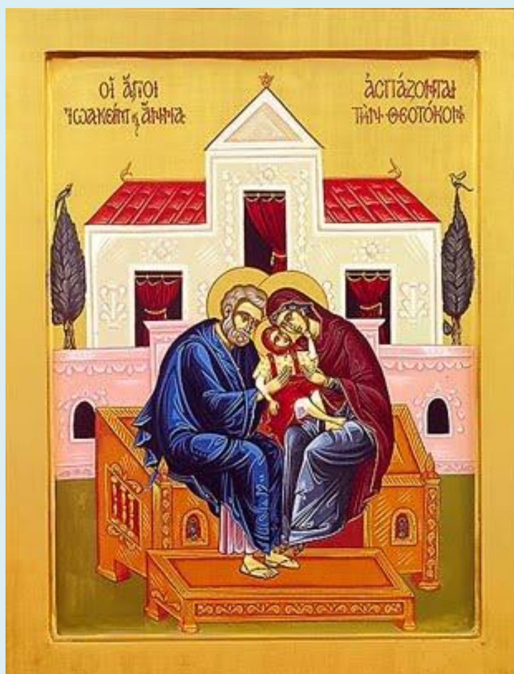
Dăruit-ai, Bunule, început al binecuvântării, roada stârpiciunii Sfintei Ana, celei ce striga către Tine în rugăciune: Tu prefaci firile celor din naştere. Pentru aceasta, Mântuitorule şi firea mea cea amărâtă înnoieşte-o iarăşi, ca un Dumnezeu; ca să aduc Ţie, rod, strigând cu îndrăzneală Ziditorului meu: Ţie se cuvine Slavă, Dumnezeule al tuturor şi Unule Iubitorule de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Sfinţii Ioachim şi Ana daruri aduceau preoţilor celor mai dinainte şi neprimindu-li-se, pentru că erau sterpi, rugăciune au înălţat Dătătorului a toate şi rugăciunea lor auzind-o, le-a dăruit lor pe ceea ce este cu adevărat uşa Vieţii, a cărei sfântă zămislire să o cinstim.

Acatistul Sfinţilor părinţi Ioachim şi Ana

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Însoţirii celei de Dumnezeu alese, dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana, ca celor ce aţi născut pe Maica Vieţii noastre, binecuvântată de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cântări de laudă aducem vouă noi, rugătorii voştri; iar voi, ca cei ce aveţi îndrăzneală către Dumnezeu, păziţi-ne cu rugăciunile voastre de toate primejdiile pe noi, cei ce cântăm: ***Bucuraţi-vă, părinţi de trei ori fericiţi!***

Icosul 1

Îngerul cel mai întâistătător din cer a fost trimis să spună vestirea de bucurie dreptului Ioachim, zicând: ***„Ioachime, Ioachime, auzitu-s-a rugăciunea ta şi iată, femeia ta va naşte ţie o fiică de care cerul şi pământul se vor bucura”***, lăudându-te pe tine şi zicând:
Bucură-te, Ioachime, mângâierea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mijlocitorul iertării celui greşit;
Bucură-te, că rugăciunile tale au străbătut cerurile;
Bucură-te, că darul cel mai presus de lume ai dobândit;
Bucură-te, că de aceasta Anei grăbindu-te ai vestit;
Bucură-te, că şi acesteia, de asemenea, i s-au descoperit;
Bucură-te, luminătorul cel cu raze veselitoare;
Bucură-te, aducătorule de roadă mântuitoare;
Bucură-te, că ai odrăslit din seminţie împărătească;
Bucură-te, că ai mărit vrednicia arhierească;
Bucură-te, cel ce ai întrecut cu darul pe Avraam;
Bucură-te, cel prin care întristarea nerodirii s-a pierdut;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 2-lea
Văzându-se dreptul Ioachim defăimat din pricina nerodirii, s-a depărtat în pustie, cu post şi cu lacrimi rugându-se lui Dumnezeu, de la care câştigând darul cel mai presus de lume, s-a bucurat cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Sfatul cel mai înainte de veci venind să se plinească, a fost trimis de la Dumnezeu, Arhanghelul cel mai întâistătător să vestească bucurie Sfintei şi dreptei Ana, zicând: ***„Ana, Ana, s-a auzit rugăciunea ta şi iată, vei naşte pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, prin care lumea se va mântui”*** lăudându-te pe tine şi zicând:
Bucură-te, Ana, aşteptarea cea mult dorită de strămoaşa Eva;
Bucură-te, lună care ai risipit negura întristării;
Bucură-te, grădină de Dumnezeu sădită;
Bucură-te, că ai odrăslit floarea cea neveştejită;
Bucură-te, că de naşterea ta lumea s-a bucurat;
Bucură-te, că prin tine stârpiciunea s-a dezlegat;
Bucură-te, ceea ce ai hrănit pe hrănitoarea Vieţii;
Bucură-te, mângâierea celor necăjiţi;
Bucură-te, bogăţia celor lipsiţi;
Bucură-te, că prin tine s-a făcut începătura darului;
Bucură-te, că prin naşterea ta s-a stins datoria păcatului;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 3-lea
Văzându-se pe sine Sfânta şi dreapta Ana întru întristarea nenaşterii de prunci, plangând cu amar în grădina sa, se ruga lui Dumnezeu, zicând: ***„Doamne al Puterilor, cel ce ştii ocara nerodirii, dezleagă-mi stârpiciunea, că roada pântecelui meu în dar o aduc ţie”,*** lăudându-Te şi cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
Alergat-a Ioachim în Ierusalim la Biserica Domnului, după ce i-a grăit lui Arhanghelul şi aflând pe soţia sa, i-a spus vestirea cea de bucurie şi au mulţumit împreună lui Dumnezeu pentru mila aceasta, pentru care şi noi îl lăudăm pe dânsul, zicând:
Bucură-te, bătrânule de Dumnezeu iubit;
Bucură-te, prea lăudate părinte al Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, sfeşnicul lui Dumnezeu cel în fapte bune îmbătrânit;
Bucură-te, cel ce din coapsele tale ai îmbogăţit lumea;
Bucură-te, pomul psalmistului ale cărui frunze nu au căzut;
Bucură-te, că întru tine s-a plinit proorocirea;

Bucură-te, că tu pe toţi părinţii ai întrecut;
Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi părinte Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, rădăcina sadului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că ai odrăslit din neamul împărătesc;
Bucură-te, că ai bineplăcut lui Dumnezeu pe pământ;
Bucură-te, că ai împodobit Ierusalimul cel de sus cu odrasla ta;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 4-lea

Înţelegând bătrânul sfatul lui Dumnezeu pentru răscumpărarea neamului omenesc, intrând în biserică împreună cu soţia sa, cea de Dumnezeu înţelepţită, şi închinându-se, a cântat lauda: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzind rudeniile dumnezeieştilor părinţi că a mărit Domnul mila Sa faţă de dânşii, au alergat lăudând într-un glas pe prea înţeleapta Ana, zicând:
Bucură-te, ceea ce ai prefăcut în bucurie lacrimile Evei;
Bucură-te, că întru naşterea ta îngerii dănţuiesc întru veselie;
Bucură-te, corabia care porţi pe porumbiţa ce vesteşte încetarea potopului;
Bucură-te, măslin plin de roadă în casa Domnului;
Bucură-te, ceea ce porţi scaunul împăratului;
Bucură-te, că prin naşterea ta se surpă împărăţia iadului;
Bucură-te, ţarină bine roditoare;
Bucură-te, holdă hrănitoare a săracilor;
Bucură-te, podoaba şi lauda maicilor;
Bucură-te, ajutătoarea şi mângâierea celor sterpe;
Bucură-te, cămara Împărătesei îngerilor;
Bucură-te, vistieria mângâierii celor păcătoşi;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 5-lea

Steaua cea cu strălucire dumnezeiască răsărind din pântecele tău cel prea fericit, Ana de Dumnezeu iubită, vesteşte bucurie la toată lumea şi pe toţi îi îndeamnă a cânta cu un glas: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzând Dumnezeu-Cuvântul zidirea Sa chinuită de tiranul diavol şi voind a-Şi pregăti pe pământ cămară însufleţită, pe tine, Ioachim, te-a chemat la o vrednicie ca aceasta, ca din coapsele tale să răsară Mireasa cea prea curată; pentru aceasta grăim ţie:

Bucură-te, sadul creştinătăţii cel prea strălucit;
Bucură-te, începătorul darului cel prea mărit;
Bucură-te, că din sămânţa ta s-a lucrat cortul cel însufleţit;
Bucură-te, că acesta mai desfătat decât cerurile s-a arătat;
Bucură-te, meşter înţelept care ai întrecut pe Solomon;
Bucură-te, că fiica ta s-a făcut Biserică a lui Dumnezeu;
Bucură-te, rădăcina pomului vieţii;
Bucură-te, temelia turnului credinţei;
Bucură-te, râu care ai adus pe mărgăritarul cel de mult preţ;
Bucură-te, că pe acesta în Sfânta Sfintelor l-ai pus;
Bucură-te, cel ce ai primit făgăduinţa prin Arhanghel;
Bucură-te, că prin aceasta s-a plinit sfatul cel mai înainte de veci;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 6-lea

După zilele acelea, încredinţându-se Ioachim că făgăduinţa cea dată lui prin Arhanghel s-a plinit, aducând jertfă şi arderi de tot, a fost binecuvântat de arhiereu, de preoţi, de leviţi şi de tot poporul că s-a învrednicit de un dar mare ca acesta şi împreună au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Apropiindu-se zorile mântuirii neamului omenesc, născut-ai, Sfântă şi prea fericită Ana, pe prunca cea făgăduită ţie de la Dumnezeu, pe pururea Fecioara Maria; pentru aceasta te lăudăm:
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Împărăteasa cerului;
Bucură-te, lâna cea prea curată din care s-a ţesut cortul împăratului;
Bucură-te, mijlocitoarea iertării şi a darului;
Bucură-te, steaua Nazaretului cea mult luminoasă;
Bucură-te, podoaba Bisericii cea prea frumoasă;
Bucură-te, lauda patriarhilor şi a drepţilor;
Bucură-te, maica nădejdii creştinilor;
Bucură-te, chivot purtător de tăbliţa darului;
Bucură-te, cuibul porumbiţei Raiului;
Bucură-te, stâlpul cel neclintit al Bisericii;
Bucură-te, reazemul cel nemărginit al credincioşilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe cea făgăduită lumii;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 7-lea

Vrând dumnezeiasca Ana să-şi plinească făgăduinţa, a adus pe prunca cea dăruită ei de Dumnezeu în Biserica Domnului şi în Sfânta Sfintelor a aşezat-o pe ea, ca ziua şi noaptea să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, din dreptul Ioachim răsărind pe înnoitoarea Evei şi mieluşeaua cea mai înainte vestită de prooroci; pentru aceea auzi de la noi aşa:

Bucură-te, păstrătorul tainelor celor nespuse ale lui Dumnezeu;
Bucură-te, plinitorul sfaturilor Lui celor nepătrunse;
Bucură-te, lucrătorul cămării de mire celei prea curate;
Bucură-te, părintele miresei celei cu totul neîntinate;
Bucură-te, că fiica ta a născut pe Hristos Domnul;
Bucură-te, că tu pentru aceasta de toată lumea eşti lăudat;
Bucură-te, plinitorule al Legii;
Bucură-te, începătorule al darului;
Bucură-te, grabnic ajutător al celor neroditori;
Bucură-te, călduros mijlocitor al păcătoşilor;
Bucură-te, temelia cea neclintită a Bisericii;
Bucură-te, pavăza cea nebiruită a credinţei;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 8-lea

Văzând naşterea din făgăduinţă dăruită de Dumnezeu lui Ioachim şi Anei, să ne ridicăm mintea la cer şi să cântăm cu bucurie laudă Celui care a arătat cele prea slăvite, zicând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cu totul după legile firii a fost naşterea ta, Ana prea lăudată; dar fiica ta, născând pe Dumnezeu-Cuvântul, a rămas fecioară; pentru aceasta te lăudăm pe tine, zicând:

Bucură-te, ceea ce ai născut pe lauda fecioriei;
Bucură-te, că prin fiica ta s-a plătit datoria strămoaşei;
Bucură-te, că ai purtat în braţele tale pe fiica Părintelui ceresc;
Bucură-te, că printr-însa s-a făcut mântuirea neamului omenesc;
Bucură-te, că din sânii tăi ai hrănit pe Împărăteasa făpturii;
Bucură-te, ceea ce ai născut după făgăduinţă pe Maica luminii;
Bucură-te, liman de scăpare a celor credincioşi;
Bucură-te, grabnică tămăduire a celor neputincioşi;
Bucură-te, lauda cea prea mărită a dreptcredincioşilor;
Bucură-te, podoabă prea strălucită a arhiereilor;

Bucură-te, munte înalt care nu te ascunzi de la năzuinţa noastră;
Bucură-te, acoperământul celor ce se roagă ţie cu credinţă;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 9-lea

Nu pricepem de unde vom începe a-ţi aduce laudă, maică prea fericită sau cu ce cununi te vom încununa pe tine, care ai născut pe Împărăteasa cerului şi a pământului; numai să lăudăm cu umilinţă pe Dumnezeul minunilor, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Zicerile Sfinţilor prooroci cele din descoperire dumnezeiască văzându-le plinite şi stând lângă scaunul Dumnezeirii, prea fericite Ioachim, auzi-ne pe noi, care grăim ţie:
Bucură-te, că te desfătezi cu heruvimii în lumina cea necuprinsă;
Bucură-te, că vezi scaunul cel prea înalt dăruit fiicei tale;
Bucură-te, că dânsa a fost învrednicită a şedea de-a dreapta Fiului său;
Bucură-te, locuitorul Ierusalimului celui de sus;
Bucură-te, cel ce nu ne uiţi pe noi, rudele tale cele de jos;
Bucură-te, cel ce petreci cu Arhanghelii;
Bucură-te, împreună vorbitorule cu apostolii;
Bucură-te, veselia mucenicilor şi a cuvioşilor;
Bucură-te, lauda patriarhilor şi a proorocilor;
Bucură-te, luminătorul Legii şi al darului;
Bucură-te, vestitorule de bucurie celor din ascunzătorile iadului;
Bucură-te, cel prin care începe plinirea făgăduinţei de mântuire;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiască lumea împodobitorul tuturor, în lume, căreia fusese făgăduit, a venit şi întrupându-Se din sângiuirile cele prea curate ale fiicei tale celei cu totul nevinovate, prea fericite Ioachime, ne-a răscumpărat pe noi din robia diavolului; pentru aceasta cântăm cu bucurie: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Zid de apărare eşti credincioşilor şi turn de scăpare tuturor celor ce aleargă la tine, Ana, cea cu nume de împărătească; că prin mijlocirea ta se mântuiesc cei ce te laudă pe tine, zicând:
Bucură-te, ceea ce în chip nemijlocit vezi frumuseţea Dumnezeirii;
Bucură-te, ceea ce necontenit sădeşti pentru noi darul mântuirii;
Bucură-te, că de naşterea ta s-au îngrozit puterile iadului;

Bucură-te, că printr-însa s-au deschis nouă uşile Raiului;
Bucură-te, că vezi întru veselie pe fiica ta cea prea binecuvântată;
Bucură-te, că, născând-o pe ea, de toată lumea eşti prea lăudată;
Bucură-te, ceea ce ai crescut pe viţa cea adevărată;
Bucură-te, că aceasta a odrăslit pe strugurele vieţii;
Bucură-te, fântână de daruri izvorâtoare;
Bucură-te, rază aducătoare de bucurie;
Bucură-te, ceea ce ai născut căruţa cea purtătoare de fulger;
Bucură-te, că ai purtat scaunul cel împodobit cu chipul Soarelui;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 11-lea

Pereche prea frumoasă şi însoţire de Dumnezeu aleasă, Ioachim şi Ana, cei ce sunteţi acum străluciţi cu dumnezeiască lumină şi vă veseliţi cu îngerii şi împreună cu fiica voastră cea de Dumnezeu dăruită, aduceţi-vă aminte de noi cei de pe pământ, care cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Sfeşnic purtător de lumină te are Biserica pe tine, dumnezeiescule părinte Ioachim, care îndreptezi spre cunoştinţa cea dumnezeiască pe toţi cei ce cu dor te laudă pe tine, zicând:
Bucură-te, luminătorul celor ce sunt în întunericul necunoştinţei;
Bucură-te, cârmuitorul cel bun al celor ce înoată în marea vieţii;
Bucură-te, grabnicule ajutător al celor ce sunt în primejdii;
Bucură-te, dulce mângâietor al celor întristaţi;
Bucură-te, cel ce uşurezi necazurile vieţii celei grele de purtat;
Bucură-te, ajutătorul cel prea înalt al mântuirii;
Bucură-te, nădejdea neînfruntată a celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, îndemnătorul celor însoţiţi către fapte bune;
Bucură-te, temelia însoţirii celei de Dumnezeu rânduite;
Bucură-te, rădăcina mlădiţei celei neveştejite;
Bucură-te, iertarea celor ce mult au greşit;
Bucură-te, ridicarea strămoşilor;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 12-lea

Podoabă de mare cuviinţă a câştigat Biserica prin pomenirea voastră, prea lăudaţilor părinţi; pentru aceea vă rugăm, pomeniţi-ne pe noi înaintea lui Dumnezeu şi din toate nevoile izbăviţi-ne pe noi, cei ce cu dragoste vă lăudăm pe voi, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Lăudând naşterea ta cu cântări de Dumnezeu insuflate, Ana, de trei ori fericită, slăvim pe Cel ce cu un dar ca acesta te-a învrednicit pe tine şi cu dragoste grăim ţie:
Bucură-te, ceea ce ai odrăslit pe viţa mlădiţei celei neveştejite;
Bucură-te, că ai născut pe Maica Luminii celei de negrăit;
Bucură-te, ceea ce mijloceşti nouă bunătăţile cereşti;
Bucură-te, ceea ce eşti dăruitoare îmbelşugată şi de cele pământeşti;
Bucură-te, lauda cea mult-strălucită a femeilor;
Bucură-te, cununa cea neveştejită a maicilor;
Bucură-te, născătoarea prea lăudată a Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, soţie bine plăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, ascultătoare blândă a celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, cea care împlineşti cererile cele bune ale credincioşilor;
Bucură-te, bogăţia săracilor şi a văduvelor;
Bucură-te, ceea ce eşti vindecare a neputincioşilor şi a bolnavilor;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea fericită însoţire a dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana, cei ce staţi lângă scaunul Dumnezeirii, primind laudele acestea ale noastre, izbăviţi-ne cu rugăciunile voastre de chinurile cele veşnice şi de toată ispita, ca împreună cu voi să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Îngerul cel mai întâistătător din cer a fost trimis să spună vestirea de bucurie dreptului Ioachim, zicând: ***„Ioachime, Ioachime, auzitu-s-a rugăciunea ta şi iată, femeia ta va naşte ţie o fiică de care cerul şi pământul se vor bucura”***, lăudându-te pe tine şi zicând:
Bucură-te, Ioachime, mângâierea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mijlocitorul iertării celui greşit;
Bucură-te, că rugăciunile tale au străbătut cerurile;
Bucură-te, că darul cel mai presus de lume ai dobândit;
Bucură-te, că de aceasta Anei grăbindu-te ai vestit;
Bucură-te, că şi acesteia, de asemenea, i s-au descoperit;
Bucură-te, luminătorul cel cu raze veselitoare;
Bucură-te, aducătorule de roadă mântuitoare;
Bucură-te, că ai odrăslit din seminţie împărătească;

Bucură-te, că ai mărit vrednicia arhierească;
Bucură-te, cel ce ai întrecut cu darul pe Avraam;
Bucură-te, cel prin care întristarea nerodirii s-a pierdut;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul 1

Însoţirii celei de Dumnezeu alese, dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana, ca celor ce aţi născut pe Maica Vieţii noastre, binecuvântată de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cântări de laudă aducem vouă noi, rugătorii voştri; iar voi, ca cei ce aveţi îndrăzneală către Dumnezeu, păziţi-ne cu rugăciunile voastre de toate primejdiile pe noi, cei ce cântăm: ***Bucuraţi-vă, părinţi de trei ori fericiţi!***

Apoi se zice aceasta:

Rugăciunea către Sfânta şi dreapta Ana, mama PreaSfintei de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria

O! Maică prea fericită: Cine va putea spune darurile cu care te-a împodobit pe tine Bunul Dumnezeu? Sau ce laudă vrednică vom aduce noi ţie, ceea ce eşti maica Împărătesei cerului şi a pământului? Căci în adevăr, de la căderea strămoşilor noştri din desfătarea Raiului, următorii lui, moştenind blestemul până la întruparea

Cuvântului lui Dumnezeu, din curatele şi fecioreştile sfinţenii ale prea binecuvântatei fiicei tale, neamul omenesc niciodată nu a fost primit, cu atâta mângâiere şi încredinţare de răscumpărarea din blestem, ca atunci când te-a văzut pe tine, aplecând pe Maica Izbăvitorului.

O, prea fericită maică, îngerii au lăudat naşterea ta; Proorocii au săltat, văzând printr-însa împlinirea cuvintelor lor; strămoşii, împreună cu patriarhii, fiind întru închisorile cele întunecoase ale iadului, începură a primi aceste vestiri de bucurie.

Proorocul şi marele arhiereu Zaharia le-a spus: Eu am primit în Sfânta Sfintelor pe Maria şi după doisprezece ani, am logodit-o cu dreptul Iosif, spre pază; care va să nască cu chip negrăit pe Cela ce va să prefacă lacrimile noastre întru bucurie.

Sfânta Elisaveta a zis: Eu m-am închinat Mântuitorului, fiind El încă în pântecele cel cu totul nevinovat al PreaSfintei Fecioare.

Sfântul şi dreptul Iosif a zis: Eu, prin descoperirea dumnezeiască am primit întru logodire pe pururea Fecioara Maria, şi sunt martor nevinovăţiei ei, întru care a şi născut, fără ispită bărbătească şi rămânând fecioară, născând pe Hristos Domnul, în cetatea lui David.

Sfântul şi dreptul Simion a zis: Eu am primit slobozire, din legăturile trupului de la însuşi cel ce mi-a dat fiinţa, luându-l în braţele mele.

Apoi, dumnezeiescul Ioan, Mergătorul înainte şi pecetea proorocilor: Eu am botezat în râul Iordanului, pe Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii; am văzut Duhul ca un porumbel, pogorându-se peste dânsul, şi-am auzit glasul Tatălui, mărturisindu-i de sus: Tu eşti Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit.

Şi nu târziu după aceasta strălucind fulgerul Dumnezeirii, în toate cămările iadului, s-a arătat Biruitorul morţii zicând: Descoperiţi-vă. Şi ridicând împreună cu sine pe strămoşii cu toţi drepţii cei ce aşteptau acolo venirea lui, a zdrobit puterea diavolului şi după aceea s-a suit, după prorocia lui David la înălţime stricând robia, le-a dat daruri oamenilor, adică nu numai apropiere slobodă către Bunul Dumnezeu, pentru a moşteni bunătăţile cele veşnice, şi uşurare de necazurile vieţii acesteia, celor ce aleargă cu căldură către plăcuţii săi.

Şi unde dar vom căuta noi un izvor de daruri mai bogat decat la tine, prea lăudată Ano? Pentru aceasta, noi smeriţii şi păcătoşii, cu multă umilinţă, căzând înaintea ta, ne rugăm ţie: Ridică-ţi sfintele tale mâini, cu care ai îmbrăţişat pe Împărăteasa

cerului şi a pământului, către Părintele îndurărilor şi Dumnezeul a toată mângâierea, ca trecând cu vederea mulţimea păcatelor noastre, să ne păzească pe noi, moştenirea sa: de foamete, de ciumă, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupră-ne a altor neamuri şi de războiul cel dintre noi; iar mai vârtos tu Maică prea fericită, prin darul cel dat ţie de la Dumnezeu potoleşte smintelile Bisericii, dăruieşte pace iubitorilor de Hristos şi ocârmuitorilor ţării acesteia; grăieşte în inimile lor cele bune, pentru Sfintele lui Dumnezeu Biserici; vezi sărăcia noastră cea sufletească şi cea trupească şi ne îmbogăţeşte pe noi cu îndoite daruri.

Caută cu ochi milostivi asupra norodului tău celui ce aleargă la tine cu credinţă, păzeşte pe cei ce te cheamă pe tine de moartea cea fără de veste, vindecă toate bolile lor, goneşte de la dânşii pe toate duhurile cele făcătoare de rău, apără-i de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, împacă neînţelegerile vieţii casnice, sprijineşte pe cei neputincioşi, luminează mintea celor căzuţi întru adâncul păcatelor, ca să se întoarcă la pocăinţă.
Pe cei depărtaţi de la dreapta credinţă întoarce-i iarăşi la adevărata credinţă şi, în vremea ieşirii noastre din viaţa de aici, apără-ne pe noi de cei ce se silesc a vâna sufletele noastre; si ne fă parte cu turma cea aleasă a tuturor celor ce din veac au bineplăcut lui Dumnezeu, cu care întru desfătarea cea fără de sfârşit, să lăudăm neîncetat pe: Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită, fericind împreună cu tine pe fiica ta cea prea curată, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, în vecii vecilor, Amin.

Acatistul zămislirii Maicii Domnului

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Troparul zămislirii Maicii Domnului (glas v): Cea care ai fost zămislită în pântecele Sfintei şi dreptei Ana, prin rugăciune ei şi a Sfântului şi dreptului Ioachim, binecuvântată fiind de a fi cea mai curată Fecioară din lume şi Maica Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te şi pentru noi creştinii de acum.

&&&

Condac 1

Sfinţii şi drepţii părinţi Ioachim şi Ana, neavând copii şi considerând ruşine aceasta, s-au rugat lui Dumnezeu să le dea un copil, chiar dacă aveau vârsta înaintată, iar noi strigăm: ***Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!***

Icos 1

Rugându-se în munte, dreptul Ioachim a văzut pe Îngerul lui Dumnezeu care a zis: Bucură-te, Ioachime şi te veseleşte. Eu sunt Îngerul lui Dumnezeu şi am venit să te veselesc că soţia ta Ana va zămisli şi va face o Fecioară. Aceasta va fi cea mai aleasă dintre toate fecioarele Pământului, căci ea va zămisli şi va naşte, pe Fiul lui Dumnezeu, iar noi cântăm cu toată cinstea aşa:
Bucură-te, Sfântă Fecioară că Sfinţii tăi părinţi s-au rugat pentru tine;
Bucură-te, că rugăciunile lor au fost auzite de Dumnezeu;
Bucură-te, că îşi doreau un copil chiar dacă aveau vârsta înaintată;
Bucură-te, că Preabunul Dumnezeu le-a trimis un Sfânt Înger să te binevestească;
Bucură-te, că Sfântul Înger le-a binevestit zămislirea ta;
Bucură-te, ca ai fost cea mai aleasă dintre fecioarele Pământului;

Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 2

Sfinţii părinţi Ioachim şi Ana bucurându-se de veştile bune aduse de Îngerul lui Dumnezeu, au lăudat pe Atotputernicul cântând din toată inima lor: ***Aliluia!***

Icos 2

Fecioara promisă s-a zămislit în pântecele Sfintei Ana şi ea a fost afierosită lui Dumnezeu înainte de a se naşte, iar noi creştinii cântăm:
Bucură-te, că Sfinţii părinţi au fost fericiţi;
Bucură-te, că Sfinţii părinţi au fost mulţumiţi;
Bucură-te, că Dumnezeu a fost lăudat;
Bucură-te, că zămislirea s-a produs în pântecele Sfintei Ana;
Bucură-te, că ai fost afierosită lui Dumnezeu;
Bucură-te, de credincioşia Sfinţilor tăi părinţii;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 3

Dar foarte mare din partea lui Dumnezeu a fost considerată zămislirea prea curatei Fecioare în pântecele mamei sale, iar noi creştinii cântăm: ***Aliluia!***

Icos 3

Domnul Dumnezeu a binecuvântat ca prea curata Fecioară să fie zămislită şi să crească până la vremea naşterii sale în pântecele curat al dreptei Ana, iar noi strigăm aşa:
Bucură-te, Sfântă Fecioară că ai fost dar dumnezeiesc pentru Sfinţii tăi părinţi;
Bucură-te, că planul lui Dumnezeu s-a lucrat şi prin binecuvântaţii şi drepţii tăi părinţi;
Bucură-te, pentru minunata lucrare divină;
Bucură-te, pentru binecuvântarea ce au avut-o Sfinţii părinţi Ioachim şi Ana de la Dumnezeu;
Bucură-te, pentru dragostea cu care ai fost aşteptată să te naşti;
Bucură-te, că zămislirea ta a fost o minune;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 4

La vârsta când dreapta Ana te-a zămislit pe tine prea curată Fecioară, anii trecuseră de 60, iar tatăl tău Sfântul şi dreptul Ioachim trecuse de 70 de ani şi cântau lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 4

Ceea ce la oameni nu este cu putinţă a se face, la Dumnezeu este cu putinţă şi de aceea socotim că Pronia cerească s-a revărsat peste Sfinţii tăi părinţi, cât şi peste tine, iar noi cântăm aşa:
Bucură-te, că zămislirea ta a fost mai presus de fire;
Bucură-te, că mama ta trecuse de 60 de ani;
Bucură-te, că tatăl tău trecuse de 70 de ani;
Bucură-te, că la Dumnezeu totul este cu putinţă;
Bucură-te, că Pronia cerească a fost peste Sfinţii părinţi;
Bucură-te, că această Sfântă pronie a fost şi peste tine;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 5

Sfinţii părinţi Ioachim şi Ana s-au asemănat cu Avraam şi Sarra, care şi ei au zămislit la bătrâneţe pe Isaac, după făgăduinţa dumnezeiască, iar noi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 5

Vrednicia Sfinţilor şi drepţilor părinţi este foarte mare, fiindcă din ei au ieşit Preasfânta Fecioară, căci după mâhnirea şi necazurile care le-au îndurat de la oameni, părinţii tăi au dobândit bucurie veşnică, iar noi strigăm aşa:
Bucură-te, că Sfinţii părinţi Ioachim şi Ana s-au asemănat cu patriarhul Avraam şi dreapta Sarra;
Bucură-te, că după cum Avraam şi Sarra l-au avut pe Isaac, aşa şi Sfinţii părinţi te-au avut pe tine;
Bucură-te, că lucrarea dumnezeiască s-a văzut şi în cazul dreptei Sarra şi în cazul mamei tale;
Bucură-te, că părinţii tăi au suportat necazurile aduse de oameni asupra lor;
Bucură-te, că toate necazurile au fost uitate de bunele vestiri a zămislirii tale;
Bucură-te, că Sfinţii tăi părinţi au dobândit bucurie veşnică;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 6

Pentru ca sufletul tău prea curat să vină pe Pământ a fost instruit în Împărăţia Cerurilor timp de 2500 de ani în raport cu Pământul, iar noi cântăm cântare sfântă: ***Aliluia!***

Icos 6

Deşi în Împărăţia Cerurilor nu este nici timp, nici îmbătrânire, nici necaz şi nici durere, de acolo de Sus se vede mişcarea Pământului în jurul Soarelui şi în acest fel se pot număra anii pământeşti, iar noi cântăm:
Bucură-te, că Sfântul tău suflet a fost instruit multă vreme în Sfânta Împărăţie;
Bucură-te, că ai fost cu duhul în cel mai înalt Cer;
Bucură-te, că instruirea spirituală cerească ţi-a fost de mare folos;
Bucură-te, că în Împărăţia Cerurilor nu este timp;
Bucură-te, că acolo Sus nu este îmbătrânire;
Bucură-te, că la Dumnezeu nu este nici tristeţe şi nici durere;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 7

Pregătirea Sfântului tău suflet s-a făcut la un loc cu Heruvimii şi cu Sfinţii Serafimi, care cântau lui Dumnezeu necontenit: ***Aliluia!***

Icos 7

Sfântul tău suflet are 52 de virtuţi şi calităţi, fiind perfect pregătit cereşte şi de aceea ai putut suporta toate necazurile de pe Pământ, iar noi cântăm aşa:
Bucură-te, că Sfântul tău suflet s-a pregătit lângă Sfinţii Heruvimi;
Bucură-te, că Sfântul tău suflet a fost şi lângă Sfinţii Serafimi;
Bucură-te, că formarea spirituală s-a făcut la cel mai înalt nivel Ceresc;
Bucură-te, că ai cele mai multe calităţi;
Bucură-te, că ai cele mai deosebite virtuţi;
Bucură-te, pentru pregătirea cerească ce s-a făcut asupra Sfântului tău suflet, înainte de a intra în prea curatul tău trup;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 8

Sfânta Ana a zămislit la bătrâneţe ca să împlinească voia lui Dumnezeu, căci atunci a fost gata pregătit sufletul tău Preacurată, iar noi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 8

Zămislirea ta nu a fost întâmplătoare şi nici zămislirea altora nu este întâmplătoare, ci toate se fac datorită Proniei Cereşti, de aceea noi cântăm aşa:
Bucură-te, că Sfânta Ana a fost vas ales al Divinităţii;
Bucură-te, că Sfântul şi dreptul Ioachim a fost de Dumnezeu binecuvântat;
Bucură-te, că Sfântul tău suflet a intrat în trup zămislit de Sfinţi;
Bucură-te, că zămislirea ta a fost ceva minunat;
Bucură-te, că nici zămislirea altora nu a fost întâmplătoare;
Bucură-te, că noi cinstim sfânta ta zămislire;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 9
După cum Sfinţii tăi părinţi au făcut rugăciune, au postit, s-au smerit şi cu lacrimi au cerut un copil, aşa şi noi creştinii de acum trebuie să facem la fel cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9
Sufletul tău cel minunat Sfântă Fecioară a fost adus de un Sfânt Înger de la tronul lui Dumnezeu şi aşezat în trupul zămislit în pântecele cel sfânt al cinstitei Maicii tale Ana, după ce s-a produs dezvoltarea fizică normală, iar noi cântăm aşa:
Bucură-te, pentru cei care se roagă pentru a avea copii;
Bucură-te, căci copii sunt un dar de la Dumnezeu, aşa cum şi tu ai fost un dar pentru Sfinţii tăi părinţi;
Bucură-te, pentru toţi cei ce cu smerenie se căsătoresc;
Bucură-te, că sufletul tău a fost adus pe Pământ de un Înger de la tronul lui Dumnezeu;
Bucură-te, că trupul tău s-a dezvoltat normal;
Bucură-te, că noi cinstim sfânta ta zămislire;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 10
Domnul Dumnezeu a pus pentru protecţia sfântului tău trup şi suflet un număr de 322 de Puteri Cereşti şi pentru a nu se putea atinge nimeni de Sfinţii tăi părinţi, iar noi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 10
Toate Puterile Cereşti protectoare ale Sfinţilor părinţi şi ale tale Preacurată erau din Cerul al 10-lea, de lângă prea luminatul Tron dumnezeiesc, iar noi strigăm aşa:
Bucură-te, că Preabunul Dumnezeu s-a gândit la protecţia ta;

Bucură-te, că Divinitatea a ocrotit pe Sfinţii tăi părinţi;
Bucură-te, că pentru aceasta Puterile Cereşti au primit poruncă strictă şi sfântă;
Bucură-te, că au fost 322 de Puteri Cereşti care v-au protejat;
Bucură-te, că Puterile Cereşti te-au protejat şi după naştere;
Bucură-te, pentru tot ce s-a făcut pentru tine;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 11
După nouă luni Sfânta şi dreapta Ana, te-a născut pe tine prea curată Fecioară şi cu bucurie mare împreună cu tatăl tău Sfântul şi dreptul Ioachim, au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 11
Bucurie mare a fost la naşterea ta, în Cer şi pe Pământ, căci Domnul Iisus Hristos te privea ca pe o viitoare Mamă, iar cei de pe Pământ te priveau ca pe o viitoare Împărăteasă a tuturor veacurilor, de aceea noi cântăm aşa:
Bucură-te, că sfânta zămislire a fost de mare folos omenirii;
Bucură-te, că folosul se vede de 2000 de ani încoace;
Bucură-te, că Sfinţii părinţi Ioachim şi Ana nu au sperat în zadar;
Bucură-te, că la nouă luni după zămislire te-ai născut pe Pământ;
Bucură-te, că ai fost protejată atât de cei din Ceruri cât şi de cei de pe Pământ;
Bucură-te, că naşterea ta a fost minunată;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 12
Dacă zămislirea şi naşterea ta prea curată au fost evenimente de bucurie cerească şi pământească, atunci şi noi creştinii de acum să ne bucurăm din toată inima cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 12
Pe aceia care te iubesc pe tine Preasfântă Fecioară şi cinstesc cu toată dragostea sfânta ta zămislire şi naşterea ta minunată, noi îi cinstim şi-i respectăm şi ca nişte păcătoşii şi smeriţii, cântăm aşa:
Bucură-te, că zămislirea şi naşterea ta sunt prilej de bucurie duhovnicească pentru noi;
Bucură-te, pentru aceste sfinte evenimente;
Bucură-te, pentru toţi cei ce te respectă;
Bucură-te, pentru toţi cei ce te iubesc spiritual;

Bucură-te, pentru toţi cei ce au înălţat Sfinte Lăcaşuri de rugăciune în cinstea numelui tău;
Bucură-te, pentru toţi cei care au scris cărţi şi scrieri sfinte pentru cinstirea numelui tău;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 13 (de trei ori)
O, de trei ori fericită şi Preasfântă Fecioară Maria, primeşte şi de la noi acest imn de slavă sfântă, ca din gura unor prunci mici ce cântă cu toţii: ***Aliluia!***

Apoi se zice:

Icos 1
Rugându-se în munte, dreptul Ioachim a văzut pe Îngerul lui Dumnezeu care a zis: Bucură-te, Ioachime şi te veseleşte. Eu sunt Îngerul lui Dumnezeu şi am venit să te veselesc că soţia ta Ana va zămisli şi va face o Fecioară. Aceasta va fi cea mai aleasă dintre toate fecioarele Pământului, căci ea va zămisli şi va naşte, pe Fiul lui Dumnezeu, iar noi cântăm cu toată cinstea aşa:
Bucură-te, Sfântă Fecioară că Sfinţii tăi părinţi s-au rugat pentru tine;
Bucură-te, că rugăciunile lor au fost auzite de Dumnezeu;
Bucură-te, că îşi doreau un copil chiar dacă aveau vârsta înaintată;
Bucură-te, că Preabunul Dumnezeu le-a trimis un Sfânt Înger să te binevestească;
Bucură-te, că Sfântul Înger le-a binevestit zămislirea ta;
Bucură-te, ca ai fost cea mai aleasă dintre fecioarele Pământului;
Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!

Condac 1
Sfinţii şi drepţii părinţi Ioachim şi Ana, neavând copii şi considerând ruşine aceasta, s-au rugat lui Dumnezeu să le dea un copil, chiar dacă aveau vârsta înaintată, iar noi strigăm: ***Bucură-te, Sfântă Fecioară, care ai fost zămislită spre a fi Maica Domnului Iisus Hristos!***

Iar la urmă rugăciunea

Rugăciune în cinstea zămislirii Preasfintei Fecioare Maria

Preasfântă, prea curată şi prea binecuvântată Fecioară Maria, care ai fost zămislită în pântecele mamei tale Sfânta şi dreapta Ana, roagă-te şi pentru noi Fiului tău

Domnului nostru Iisus Hristos, ca în poporului nostru, în ţara noastră, la rudele şi la urmaşii noştri, să se nască copii sănătoşi, buni, minunaţi, cu evlavie sfântă şi cu multe calităţi şi virtuţi sfinte.

Aşa cum ai fost înzestrată de Preabunul Dumnezeu cu multe virtuţi şi calităţi, aşa şi urmaşii noştri să fie înzestraţi cu virtuţi şi calităţi sfinte, spre a face voia lui Dumnezeu şi a-şi împlini cu cinste misiunea lor pe Pământ, în cadrul poporului nostru românesc, acum şi pururea şi-n vecii vecilor. Amin!

Bunul Dumnezeu să fie în veci lăudat şi mărit, împreună cu toţi Slujitorii Lui Cereşti!

Sursa: **http://www.altadora2003.ro/?do=carti&book=acatiste**

Imnografie

Tropar la praznicul zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana: Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă; că Dumnezeu auzind pe Sfinţii şi drepţii Ioachim şi Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naşte pe fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel Necuprins, Om făcându-Se, poruncind Îngerului să-i strige: Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine!

Condac la praznicul zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana: Astăzi lumea prăznuieşte zămislirea Sfintei Ana, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut pe Ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

Vieţile Sfinţilor - Zămislirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu de către Sfânta Ana

Domnul şi Dumnezeul nostru Iisus Hristos, vrând să-Şi pregătească biserică însufleţită şi casă sfântă spre sălăşluire Lui, trimiţând pe îngerii Lui către drepţii Ioachim şi Ana - din care a voit să iasă Maica Sa cea după trup - mai înainte a vestit zămislirea celei neroditoare, ca să adeverească naşterea Fecioarei.

Sfânta Fecioară Maria s-a zămislit şi s-a născut, nu după cum zic unii, de şapte luni sau fără de bărbat, ci de nouă luni şi din unire cu bărbat. Căci numai Hristos S-a născut din Sfânta Fecioară Maria, în chip negrăit şi netîlcuit, precum ştie singur El, fără voie trupească. El fiind desăvârşit Dumnezeu, toate ale iconomiei Lui celei după trup le-a luat asupră-Şi desăvârşit, precum a zidit şi a plăsmuit firea oamenilor din început.

Deci ziua aceasta o prăznuim, ca una în care se face pomenirea veştii date de înger, Sfintei Ana cărei i-a vestit sfânta zămislire a prea curatei Maicii lui Hristos. Pe care lucruri săvârşindu-le Dumnezeu, din nimic le-a înfiinţat pe toate, făcând pântecele cel sterp întru aducere de rod, iar pe cea care a trăit în viaţa sa fără copii, a făcut-o maică născătoare de copii, cu prea slăvire dăruind-o ca un sfârşit vrednic al cererii sale celei drepte.

Din Ana Însuşi Dumnezeu avea să iasă purtător de trup, spre a doua naştere a lumii; căci a binevoit ca părinţii cei înţelepţi şi mijlocitori ai oamenilor, să nască fiică pe Maria, cea mai înainte de veci din toate neamurile, mai înainte hotărâtă şi aleasă.

Se săvârşeşte acest sobor întru cinstita casă a Născătoarei de Dumnezeu, care este în Svorani, aproape de sfânta ei biserică.

Despre această zămislire să se caute istoria, în luna septembrie, în ziua a noua, la viaţa Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana. Acolo s-a scris mai pe larg despre părinţii cei ce au zămislit-o şi despre fiica lor. Cine va voi, poate să o citească, căci cuviincioasă este pentru praznicul de acum.

Sinaxar din 9 decembrie

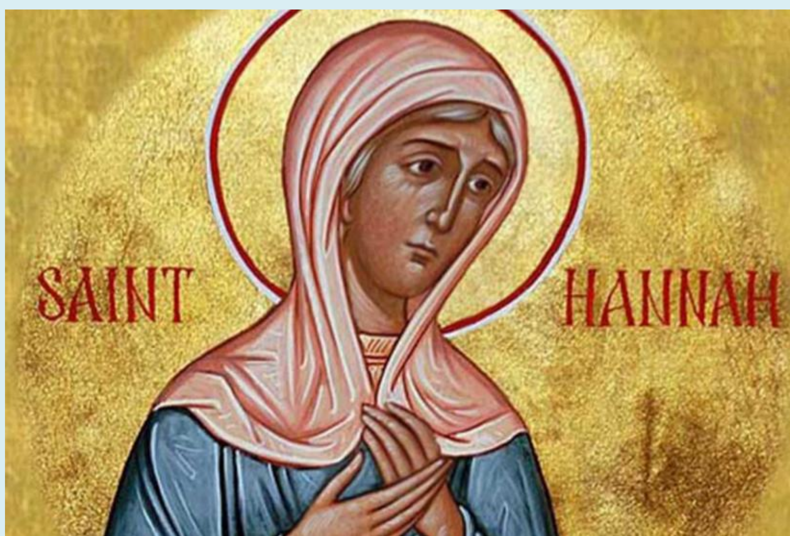
În această lună (decembrie), în ziua a noua, pomenirea zămislirii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu de către Sfânta Ana.

Domnul şi Dumnezeul nostru, vrând să-Şi gătească Luişi biserică însufleţită şi casă sfântă pentru sălăşluirea Lui, a trimis pe îngerul Său la drepţii Ioachim şi Ana - căci din aceştia avea să se nască Maica Sa după trup - şi a arătat mai dinainte că va zămisli cea stearpă şi cea care nu avea copii, pentru ca să adeverească zămislirea Lui din Sfânta Fecioară. Astfel, Sfânta Fecioară Maria a fost zămislită din făgăduinţă, dar din unire şi din sămânţă bărbătească. Numai Domnul nostru Iisus Hristos a fost zămislit fără unire şi fără sămânţă bărbătească şi S-a născut din Sfânta Fecioară Maria mai presus de înţelegere, aşa cum numai El ştie; fiind Dumnezeu desăvârşit a luat trup desăvârşit, aşa precum şi la început a făcut şi a plăsmuit firea omenească.

Prăznuim dar această zi cu aducere aminte de cuvintele spuse drepţilor Ioachim şi Ana de îngerul care le-a binevestit sfânta zămislire a Preacuratei Născătoare de Dumnezeu. Dumnezeu, Cel ce a făcut lumea din nimic, a prefăcut în fapte aceste cuvinte; a trezit pântecele cel sterp spre rodire şi a făcut în chip minunat maică născătoare de copii pe aceea ce îmbătrânise fără să nască. Dumnezeu a dat acest rod vrednic de ruga drepţilor Ioachim şi Ana, din care avea să vină însuşi Dumnezeu în trup spre naşterea din nou a lumii. Dumnezeu a binevoit ca aceşti

înţelepţi părinţi să nască pe Fecioara, pe cea hotărâtă mai înainte de veac, pe cea aleasă din toate neamurile să fie Născătoare de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei proorociţe Ana, mama proorocului Samuel.

Sfânta prorociţă Ana, mama prorocului Samuel era originară din oraşul Armatem, din Muntele Efraim. Era căsătorită cu un bărbat din seminţia lui Levi, numit Elcana. Pentru că era stearpă şi nu făcea copii, bărbatul ei şi-a mai luat o femeie, pe Fenana, cu care a făcut copii.

Mergând în casa lui Dumnezeu din Silom pentru a aduce jertfă prin mâna preotului Elim, ea, după săvârşirea jertfelor, a primit numai o parte din acestea, pentru că nu avea copii.

Lăsând pe bărbatul ei să plece acasă, Ana a rămas în continuare la templu pentru a se ruga lui Dumnezeu: „Dă-mi rod pântecelui meu şi Ţi-l voi da Ţie să-Ţi slujească în toate zilele vieţii lui!” Văzând credinţa Anei, Dumnezeu a încredinţat-o că va naşte un fiu, cu numele Samuel. Acest lucru s-a şi întâmplat, Ana ducând copilul la templu, la vârstă potrivită, pentru a-i sluji lui Dumnezeu aşa cum făgăduise. Sfânta proorociţă Ana a trăit lăudând pe Domnul şi proorocind, trecând cu pace la cele veşnice.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Ştefan cel strălucit, care a trăit în biserica Sfântului Antipa.

Această stea de curând apărută s-a născut şi a crescut în Constantinopol. Părinţii săi, Zaharia şi Teofana, oameni împodobiţi cu toate virtuţile şi plini de înţelepciune, locuiau în locul numit Zevgma, nu departe de biserica dumnezeiescului întâiului mucenic şi arhidiacon Ştefan.

Când mama lui era îngreunată cu el, ea s-a ferit până la naştere de orice mâncare grasă, mulţumindu-se numai cu pâine, verdeţuri şi apă. La naştere i s-a arătat pe pieptul copilului o cruce luminoasă şi prea frumoasă, semn al răstignirii lui de mai târziu faţă de lume. Apoi a fost botezat şi când a crescut a fost dat să înveţe carte, şi învăţa cu multă sârguinţă, supus fiind părinţilor.

După moartea împăratului Teofil, urâtorul de Dumnezeu, a fost urcat îndată pe tronul arhieresc de la Constantinopol, prin hotărârea lui Dumnezeu, Sfântul Metodie, iar cinstitul Zaharia, tatăl Sfântului Ştefan, a fost făcut preot de Sfântul Metodie şi rânduit în clerul bisericii celei mari. Atunci şi lui Ştefan i s-a tuns părul capului şi a fost rânduit şi el cleric la aceeaşi biserică. Şi pe cât de des se ducea tatăl lui la biserică, pe atât de des se ducea şi el.

Când era de 18 ani i-a murit tatăl. Atunci s-a închis în biserica Sfântului Petru. Nu ieşea din biserică, se ruga necontenit şi se hrănea numai cu verdeţuri crude.

În al doisprezecelea an al domniei binecredinciosului împărat Vasile şi în al patruzecilea an al vârstei cuviosului, a fost mare cutremur că s-a dărâmat cu totul biserica Sfântului Antipa. Cuviosul a ieşit din biserică şi a intrat într-o groapă ce semăna cu un mormânt. Acolo a stat 12 ani; şi din pricina umezelii s-a şubrezit şi de nevoie a ieşit din groapa aceea aproape mort.

Apoi când a îmbrăcat schima îngerească a arătat nevoinţe călugăreşti şi mai mari, chiar mai presus de puterile omeneşti.

Aşa şi-a dus fericitul Ştefan acest drum anevoios şi aspru al nevoinţelor călugăreşti vreme de 55 de ani, iar în al şaptezecilea an al vieţii lui, şi-a dat în mâinile Domnului duhul său.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici: Sositeu, Narsu şi Isaac, care prin sabie s-au săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Zămislirea Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana; Sfânta prorociţă Ana, mama prorocului Samuel

Dumnezeu, cel ce a creat cerul şi pământul, lumea văzută şi nevăzută, a trezit la plinirea vremii pântecele cel sterp spre rodire al Sfintei Ana şi a făcut-o în chip minunat maică născătoare de prunci pe cea care îmbătrânise fără să nască. Astfel, Dumnezeu a dat drepţilor Părinţi Ioachim şi Ana acest rod vrednic, pe Fecioara Maria, din care avea să vină Însuşi Dumnezeu în trup spre izbăvirea lumii.

Sfânta Fecioară Maria a fost zămislită din făgăduinţă, zămislire binevestită printr-un înger părinţilor ei, precum şi lumii întregi.

Prin Maica Domnului au început a se dezlega legăturile lui Adam şi a se izbăvi lumea din înşelăciune. Pentru ea s-au bucurat prorocii Vechiului Testament, aşteptând ca din ea să se nască Mântuitorul Iisus Hristos.

***

Tot astăzi prăznuim şi pe Sfânta prorociţă Ana, mama prorocului Samuel. Era din cetatea Ramataim-Ţofim din muntele Efraim (cf. 1 Regi 1, 1) şi era căsătorită cu un bărbat din seminţia lui Levi (cf. 1 Paralipomena 6, 34-38), numit Elcana (cf. 1 Regi 1, 5).

Fericita Ana se ruga mult lui Dumnezeu, deoarece nu putea naşte copii şi era defăimată pentru sterpiciunea ei. Într-una din zile, împreună cu bărbatul ei, suindu-se la Şilo unde era Chivotul Legii, ca să aducă jertfă prin mâna lui Eli preotul, a primit de la altar o singură parte din jertfe şi nu două, pentru că nu avea fiu sau

fiică. Celelalte femei cu copii primiseră câte două părţi. Atunci, întristându-se, s-a rugat lui Dumnezeu şi I-a promis că dacă îi va dărui un băiat îl va încredinţa Lui „şi nu va bea el nici vin, nici sicheră, nici brici nu se va atinge de capul lui” (cf. 1 Regi 1, 11).

Şi luând de la Domnul deplină încredinţare s-a întors acasă şi luând în pântece, Sfânta prorociţă Ana l-a născut pe prorocul Samuel. Iar după ce l-a înţărcat, s-a suit împreună cu el la Şilo şi a căzut înaintea lui Dumnezeu şi i-a mulţumit.

Pe când copilul avea trei ani, mama sa a mers din nou cu el la Şilo şi l-a încredinţat preotului Eli, care, luându-l, i-a făcut haine preoţeşti mici, pe măsură, iar Samuel slujea cu ele lui Dumnezeu.

Sfânta prorociţă Ana a mai născut încă trei feciori şi două fete (cf. 1 Regi 2, 21) şi trăind vreme îndelungată lăuda pe Domnul, iar mai pe urmă s-a mutat în locaşurile cele veşnice.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Zămislirea Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana; Sfânta prorociţă Ana, mama prorocului Samuel

Sfânta Ana provenea din seminţia preoţească, iudaică, a lui Levi. Ea era fata cea mai mică a preotului Matihian din neamul lui Aaron, împlinindu-se astfel profeţia că Mesia va avea o dublă descendenţă: împărătească şi preoţească.

Pentru că nu aveau copii, Ioachim şi Ana au fost supuşi oprobriului public, deoarece la evrei familiile care nu aveau copii erau considerate că nu au binecuvântare de la Dumnezeu din cauza păcatele lor sau ale strămoşilor lor.

Astfel, o veche tradiţie arată că un evreu din seminţia lui Ruben l-a umilit pe bunul Ioachim în timp ce se afla în templu spunându-i: „De ce aduci darurile tale înaintea altora? Eşti nevrednic, pentru că nu ai copii, pentru cine ştie ce păcate ascunse". Cuvintele acestea l-au afectat foarte mult pe dreptul Ioachim, precum şi pe Ana, atunci când auziră cele întâmplate.

Într-o zi de mare sărbătoare, slujnica Iudit, văzând-o iarăşi plângând pe Sfânta Ana, s-a apropiat de ea şi i-a spus: „Acum nu e bine să te întristezi pentru că a sosit ziua Domnului".

Ana tresări la auzul acestor cuvinte şi, îmbrăcându-se în haine de sărbătoare, a ieşit în grădină, unde, la umbra unui dafin, stătea şi se ruga lui Dumnezeu. Ascultându-i rugăciunile, Dumnezeu trimite pe îngerul Său care îi vesteşte Sfintei Ana că va avea un copil.

Ioachim încă nu ştia nimic, deoarece se afla în mijlocul turmelor sale, unde, întristat fiind, se dusese pentru a fi singur. Aflând vestea bucuriei, s-a întors acasă cu nădejde în Dumnezeu.

La vremea cuvenită s-a împlinit cuvântul îngerului, iar Ana cea stearpă a născut pe Sfânta Fecioară Maria.

Tropar, glasul 4: Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă; că Dumnezeu auzind pe Sfinţii şi drepţii Ioachim şi Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naşte pe Fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel Necuprins, Om făcându-Se, poruncind Îngerului să-i strige: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!

***

Sfânta prorociţă Ana, mama prorocului Samuel era originară din oraşul Armatem, din Muntele Efraim. Era căsătorită cu un bărbat din seminţia lui Levi, numit Elcana. Pentru că era stearpă şi nu făcea copii, bărbatul ei şi-a mai luat o femeie, pe Fenana, cu care a făcut copii. Mergând în casa lui Dumnezeu din Silom pentru a aduce jertfă prin mâna preotului Elim, ea, după săvârşirea jertfelor, a primit numai o parte din acestea, pentru că nu avea copii.

Lăsând pe bărbatul ei să plece acasă, Ana a rămas în continuare la templu pentru a se ruga lui Dumnezeu: „Dă-mi rod pântecelui meu şi Ţi-l voi da Ţie să-Ţi slujească în toate zilele vieţii lui!”

Văzând credinţa Anei, Dumnezeu a încredinţat-o că va naşte un fiu, cu numele Samuel.

Acest lucru s-a şi întâmplat, Ana ducând copilul la templu, la vârstă potrivită, pentru a-i sluji lui Dumnezeu aşa cum făgăduise.

Sfânta proorociţă Ana a trăit lăudând pe Domnul şi proorocind, trecând cu pace la cele veşnice.

Proloagele din 9 decembrie

Luna decembrie în 9 zile: Zămislirea Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Domnul şi Dumnezeul nostru, vrând să-şi gătească pentru Sine locaş însufleţit pe pământ, casă sfântă spre sălăşuirea Lui, a trimis pe îngerul Său către drepţii Ioachim şi Ana, dintru care a voit să se nască Maica Sa şi le-a vestit lor, care erau neroditori şi sterpi, că le-a dat Dumnezeu lor dar de zămislire, spre naşterea Fecioarei. Drept aceea, s-a zămislit Sfânta Fecioară Maria şi s-a născut din sămânţă bărbătească, însă din făgăduinţă, fiind părinţii ei, adică, bătrâni şi sterpi. Că numai Hristos singur S-a născut din Sfânta Fecioară Maria mai presus de fire, negrăit şi netâlcuit, precum El singur ştie, fără de voie trupească. Şi, Dumnezeu desăvârşit fiind, toate ale iconomiei Lui celei după trup desăvârşit le-a luat asupra Sa, adică firea oamenilor, aşa precum a zidit-o şi a plăsmuit-o dintru început.

Deci, ziua aceasta, o prăznuim ca aducere aminte a zămislirii Maicii lui Dumnezeu în pântecele maicii sale, Sfânta şi dreapta Ana, zămislire binevestită, pe pământ părinţilor ei şi oamenilor, printr-un înger. Acest lucru l-a făcut Dumnezeu, Care din nimic le-a înfiinţat pe toate, deşteptând pântecele cel sterp, spre aducere de rod şi pe cea care îmbătrânise fără de copii, maica născătoare de copii, cu prea slăvire a lucrat-o, sfârşit vrednic al cererii celei drepte a drepţilor ei părinţi, pe Fecioara dăruind-o, dintru care Însuşi Dumnezeu avea să vină în trup, spre cea de a doua naştere a toate câte sunt.

Că aşa a binevoit Dumnezeu ca nişte părinţi, înţelepţi şi mijlocitori ai oamenilor, să nască fiică pe cea aleasă din toate neamurile şi dinainte hotărâtă, mai înainte de veci.

Şi se face acest sobor întru cinstita casă a Născătoarei de Dumnezeu ceea ce este în Svorani, aproape de prea sfânta ei biserică.

Întru această zi, învăţătură la zămislirea Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei.

Iubiţilor, astăzi începătura şi pârga mântuirii noastre se face şi pântecele dreptei Ana rodeşte, după vestirea Arhanghelului, pe nepoata dreptului Iesei, din seminţia lui David. Că printr-însa legăturile lui Adam încep să se dezlege şi printr-însa lumea din înşelăciune începe să se slobozească. Pentru ea s-au bucurat proorocii, aşteptând ca din ea să se nască Domnul nostru Iisus Hristos.

Deci, să stiţi, iubiţilor, că astăzi prăznuim zămislirea Doamnei noastre, Stăpânei Născătoarei de Dumnezeu celei prea curate. Drept aceea, cu bucurie să alergăm la biserica ei, la rugăciune cu frică să stăm şi Uşile cereştii cămări să le deschidem, cu priveghere, cu rugăciuni, cu milostenie şi cu post să ne împodobim. Şi aşa, să petrecem cu cinste, prăznuind cu bucurie cinstita zi de astăzi, zămislirea prea curatei, pentru că ea neîncetat roagă pentru noi pe Fiul ei şi Dumnezeul Nostru.

Să prăznuim, nu numai noi singuri îndestulându-ne, ci şi pe săraci miluind, pe flămânzi hrănind, pe însetaţi adăpând, pe cei goi îmbrăcând, precum Domnul a zis: "Fiţi milostivi, precum Domnul a zis: "Fiţi milostivi, precum şi Tatăl vostru cel ceresc milostiv este". Să urmăm, deci, fecioarelor celor înţelepte, cărora le-a zis Domnul: "Intraţi în cămara cea cerească, pentru că, străin văzându-Mă, M-aţi miluit şi flămând fiind, M-aţi hrănit şi, însetat fiind, M-aţi adăpat". Au doar, fraţilor, pe Însuşi Hristos L-au hrănit, sau L-au adăpat ? Ba nu, ci pe cei ce umblă în lumea aceasta şi cer întru numele Domnului; drept aceea şi de Împărăţia Cerurilor s-au învrednicit.

Rogu-vă, dar, pe voi să fugim şi de gheena şi de Judecata cea fără de veste. Pentru că nu ştim în care ceas sufletul se va despărţi de trup, noi aflându-ne ori mâncând, ori bând, ori umblând ori şezând. Drept aceea, să avem în tot ceasul pocăinţă, milostenie, blândeţe, înfrânare şi aşa să rugăm pe Stăpânul Hristos, Care poate să ne miluiască pe noi.

Încă să ne aducem aminte de marele păstor, cel cu gura de aur, care a zis: "O, fraţilor, acestea pentru noi sunt făcute, iar nu noi pentru dânsele." Să nu vă

întoarceţi şi să nu vă fie urât de biserică, nici să vă învăţaţi la deşertăciuni, ca să nu se umple cu noi gheena, împreună cu cei ce au căzut din slava Domnului.

Drept aceea iubiţilor fraţi, să ne nevoim la rugăciune totdeauna, cu curăţie, la biserică să mergem la toate praznicele Domnului nostru Iisus Hristos şi la ale prea curatei Maicii Sale, ca, la sfârşit, să ne învrednicim a auzi glasul Lui cel prea dorit şi prea dulce: "Veniţi binecuvântaţii Părintelui Meu, de moşteniţi împărăţia cea gătită vouă", Căruia Se cuvine slava în veci ! Amin.

Întru această zi, pomenirea Sfintei proorociţe Ana, mama lui Samuil proorocul (sec. XXII i.Hr.)

Sfânta şi fericita proorociţă Ana era din cetatea Ramataim, din muntele lui Efrem. Aceasta era însoţită cu un bărbat din seminţia lui Levi, Elcana cu numele şi era stearpă şi nu năştea. Şi avea bărbatul acesta două femei şi a doua se numea Penina. Şi Elcana, luând pe Penina, a avut fiu cu ea şi se bucura. Dar omul iubea mai mult pe Ana, măcar că era defăimată pentru stârpiciunea ei. Iar Penina o pizmuia, dimpreună cu toate rudeniile şi prietenii ei.

Deci, Ana mult se ruga lui Dumnezeu, dar nimic nu se schimba, deşi poruncile cele din Legea Veche le păzea pururea, fără lenevire. Că aşa, uneori, sfinţii dobândesc cererile târziu şi cu încetul, de la Dumnezeu.

Deci, odată, Ana suindu-se dimpreună cu bărbatul său la Şilo, unde era Chivotul şi Cortul lui Dumnezeu Atotţiitorul, ca să aducă jertfă prin mâna lui Eli preotul şi săvârşindu-se jertfele, a primit de la altar o singură parte din jertfe, pentru că nu

avea fiu sau fiică, pe când celelalte femei cu copii au primit câte două părţi. Şi, măcar că pentru aceasta mult s-a întristat, ea nu s-a deznădăjduit, nici nu s-a tulburat faţa ei. Dar ce a făcut? Slobozind pe bărbatul ei acasă, a rămas singură în Casa Domnului şi, aruncându-se la pământ, se ruga în acest chip: "Doamne, Dumnezeul părinţilor mei, dacă milostiv vei căuta spre mine, roaba ta şi spre defăimarea mea şi-mi vei da mie rod din pântece, Ţie pe dânsul îl dau ca să-ţi slujească în toate zilele vieţii lui". Şi ce a făcut Dumnezeu? A trecut oare cu vederea rugăciunea ei? Ci, fiindcă Dumnezeu a văzut pe Ana că nu se depărtează de la Cortul Sfânt, ci se roagă şi stăruieşte, i-a făgăduit nu numai că-i va da ei rod din pântece, ci mai înainte i-a spus şi numele celui ce-l va naşte. Şi de acolo, luând deplină încredinţare, s-a întors acasă, săltând şi bucurându-se.

Şi, luând în pântece, a născut pe proorocul Samuil. Şi, după ce l-a înţărcat, s-a suit împreună cu el la Şilo şi a căzut la Domnul Dumnezeu, dându-I mulţumită. Şi a binecuvântat-o pe ea bătrânul Eli preotul, zicând: "Să-ţi dea ţie Domnul alt rod din pântece, în locul lui Samuil, fiul tău." Şi şi-a luat pe fiul ei şi s-a pogorât la casa ei, pentru că era el foarte mic. Iar după ce s-a făcut mai mare, ca de trei ani, luându-l pe el de mână, l-a suit în biserica Domnului Atotţiitorul şi, aducând cuvenita mulţumită Domnului, l-a dat pe fiul ei în mâinile lui Eli preotul. Şi, făcându-i lui o haină bisericească, un efod, adică un stihar mic, copilul slujea Domnului.

Şi, văzând Ana se veselea şi, adăugând, a născut trei fii şi trei fiice. Şi a căzut la altarul Domnului, mulţumindu-I şi I-a adus cântarea aceasta, zicând: "Bucuratu-s-a inima mea întru Domnul. Înălţată a fost fruntea mea de Domnul Dumnezeul meu şi gura mea s-a deschis cu glas tare asupra vrăjmaşilor mei, că m-am bucurat de mântuirea Sa". Şi toate celelalte cuvinte ale cântării acesteia le-a cântat, ca o proorociţă şi maică de prooroc. Drept aceea, a mai zis: "Cea stearpă naşte de şapte ori, iar cea cu copii mulţi va fi neputincioasă, că Domnul omoară şi învie, El pogoară în iad şi iarăşi scoate".

Deci, pururea pomenita Ana, mulţi ani trăind în viaţa aceasta, pururea mulţumind Domnului şi proorocind, s-a mutat către veşnicele lăcaşuri.

Întru această zi, cuvânt despre un călugăr leneş.

Un egumen oarecare avea sub povăţuirea sa douăzeci de călugări, din care unul, foarte leneş, neîngrijindu-se de mântuirea sa, fără de vreme mânca şi bea fără de înfrânare şi limba nicidecum nu-şi ţinea.

Pe acesta, stareţul de multe ori îl învăţa şi îl ruga pe el zicându-i: "Frate, îngrijeşte de sufletul tău, că ai să mori şi în munci grele vei merge". Iar fratele niciodată nu asculta pe stareţ, neprimind cele grăite de dânsul. Deci, aşa vieţuind, s-a întâmplat că a murit fratele acela.

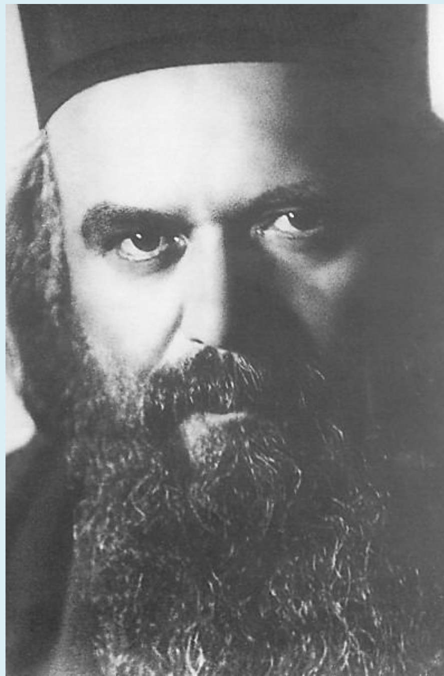
Iar egumenul mult se mâhnea pentru dânsul, ştiind că întru multă lenevire şi nepurtare de grijă a ieşit din lumea aceasta. Însă, a început egumenul a se ruga lui Dumnezeu, zicând: "Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru cel adevărat, arată-mi mie pentru sufletul fratelui". Şi, într-acest fel, de multe ori a făcut. Iar odată a căzut peste dânsul o spaimă şi a văzut râul cel de foc şi mulţime de oameni într-însul, arzând în foc şi văitându-se, iar la mijloc a văzut şi pe călugărul său, stând până la grumaji în văpaie; şi a început a grăi egumenul: "Oare, nu pentru muncile acestea te rugam eu pe tine, ca să fi avut grije de sufletul tău, fiule şi frate?"

Iar fratele, răspunzând, a zis către dânsul: "Mulţumită lui Dumnezeu, părinte, că, pentru rugăciunile tale, măcar capul meu are uşurare; aşa, cu adevărat îţi spun".

Şi această întâmplare spunându-o, pe mulţi îi aducea la mântuire.

Dumnezeului nostru, slavă!

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea zămislirii Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Sfinţii drepţi părinţi Ioachim şi Ana au fost lipsiţi de copii vreme de cincizeci de ani ai căsniciei lor; iar la bătrâneţele lor s-a pogorât la fiecare din ei în parte Arhanghelul Domnului, Gavriil şi le-a vestit că a auzit Dumnezeu rugăciunile lor, şi că vor naşte o fiică pe care o vor numi Maria.

Apoi a zămislit Sfânta Ana împreună cu soţul ei, în felul firesc al oamenilor şi după nouă luni a născut prunc de parte femeiască, pe fiica cea binecuvântată de Dumnezeu şi de toate neamurile de oameni de pe pământ, pe Preasfânta Fecioară Maria, de Dumnezeu Născătoarea. (Despre a cărei sfântă viaţă a se vedea mai multe la ziua de 9 septembrie.)

Cântare de laudă la zămislirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu de către Sfânta Ana

O, Stăpâne Atotslăvite Doamne,
Minunat în putere,
Cela Ce eşti Îndelung milsotiv
către toată zidirea,
Tu pe cei mândri pogorî şi înalţi smeriţii,
Pe slab nu îl stingi, ci să trăiască îl faci!

După a Ta minunată Purtare de Grijă
pe toţi mântuieşti,
După al Tău Sfat din veac şi Pronie eternă.

Tu binecuvânţi pământul să rodească bogat,
Iar cu cuvântul pecetluieşti al femeii sterp pântec.
De la cea care naşte Tu pruncul poţi să-l iei,
Şi poţi dărui prunci femeii celei sterpe.

Tu sterpei Ana, dreptei maici,
prunc îi ai dăruit,
Pe Sfânta Fecioară Maria de Dumnezeu Născătoarea.

Pe cea dispreţuită ai ridicat-o din tină
Şi coroană slăvită ai pus pe fruntea ei.

Tu mai presus de-a ei rugă ai miluit-o pe dânsa,
Bătrâna dorind prunc, plinit-ai dorirea ei.

Pecetea sterpiciunii de la ea Tu ai rupt-o,
Şi trupul ei cel mort cu viaţă ai înviat.

Tu i-ai dăruit prunc pe Fecioara Maria,
Cea mai frumoasă între femeile de pe pământ.

Tu ei i-ai dăruit prunc de parte femeiască,
Pe Sfânta prea curata Născătoare de Dumnezeu!

Ea Fiică i-a fost maicii, dar şi Maică,
Căci dintru ea S-a născut Domnul Dumnezeu.

După al Tău Sfat din veac şi Sfânta Proniere,
Tu toate le poţi Doamne, Sfânt este Numele Tău!

Tu toate le plineşti spre-a noastră mântuire,
Spre slava cea mare a poporului Tău!

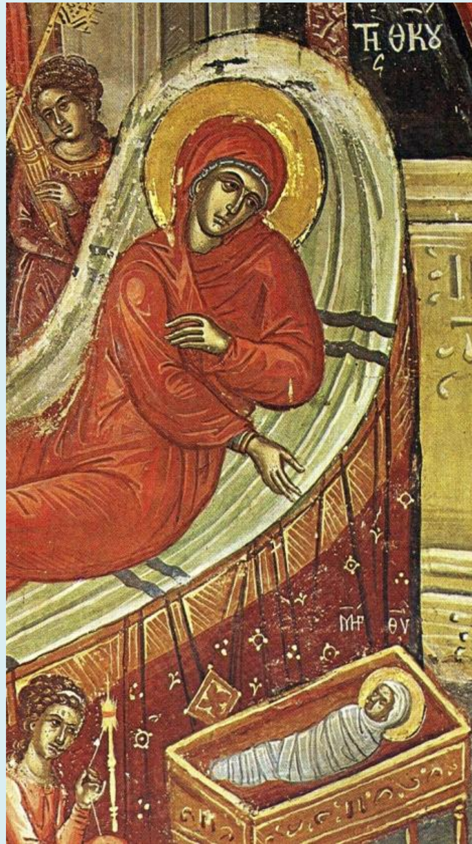
Zămislirea Maicii Domnului de către Sfânta Ana

Frescă din veacul al XVI-lea de la Mănăstirea Stavronichita, Sfântul Munte Athos, Grecia

Sfinţii şi drepţii părinţi Ioachim şi Ana fiind lipsiţi vreme de 50 de ani de copii şi ajungând la adânci bătrâneţi, Arhanghelul Gavriil li se arată fiecăruia în parte şi le vesti că Dumnezeu auzise rugăciunile lor şi vor naşte o fiică pe care o vor numi Maria.

Atunci Sfânta Ana, la plinirea vremii după însoţirea cu bărbatul său, născu o fiică binecuvântată de Dumnezeu şi fericită de toate neamurile, pe Sfânta Fecioară Maria, de Dumnezeu Născătoarea.

Zămislind Ana cea stearpă, mai presus de orice nădejde, rod, pe Fecioara care avea să nască pe Dumnezeu cu trup, tresaltă de veselie, se luminează, dănţuieşte şi se bucură, strigând cu glas mare: toate seminţiile lui Israel bucuraţi-vă împreună cu mine, că port în pântece şi lepăd ruşinea nenaşterii de fii, precum a voit Făcătorul de bine, Care a auzit rugăciunea mea şi a vindecat inima mea cea plină de durere, prin durerile naşterii celei dorite de mine. (Dintre Stihirile ce se cântă la Vecernie)

Să bată azi din palme cei mai de seamă dintre prooroci! Că iată arătările de mai înainte ale harului cele făcute de ei încep cu adevărat să se împlinească întru cinstita zămislire a celei ce singura este curată Maica lui Dumnezeu, întru care toţi ne lăudăm.

Se aşează scara pe care pogorându-Se Ziditorul, Domnul, va ridica la cer firea noastră. Bucură-te cerule împreună cu îngerii; bucură-te toată zidirea lui Dumnezeu; bucură-te neamule omenesc cel îndumnezeit prin har!

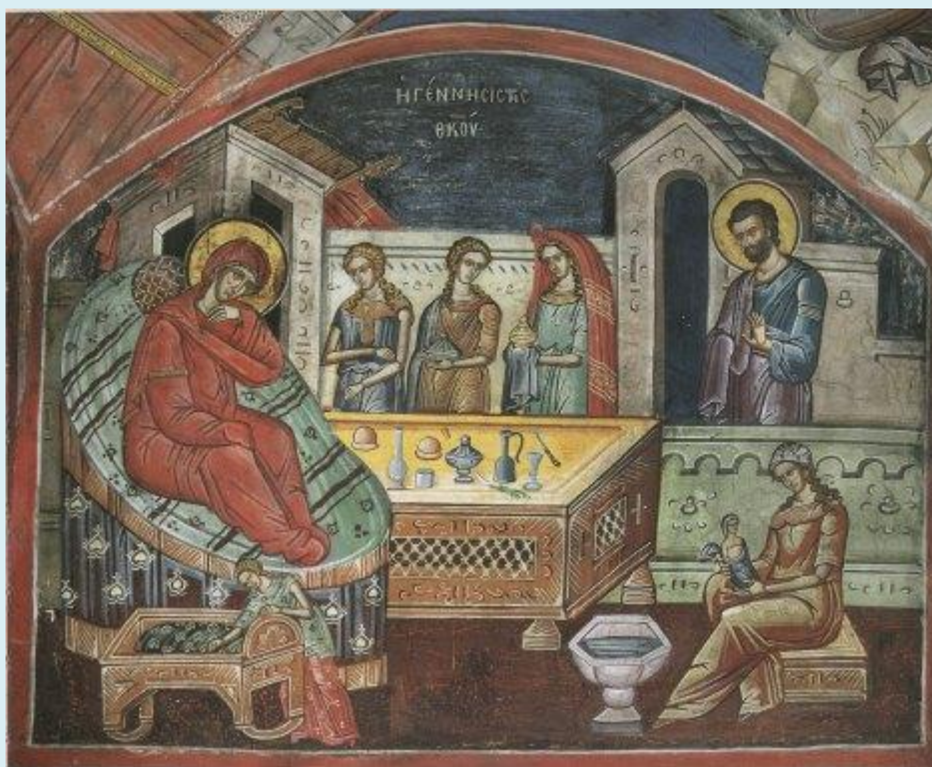
Încep a seca pâraiele răutăţii şi se îndreaptă a curge râurile harului, propovăduindu-se astăzi zămislirea ta, Fecioară, ceea ce eşti mai presus de toate. (Din cele trei Canoane ale zămislirii Maicii Domnului ce se citesc la Utrenie)

Icoană din veacul al XVII-lea din Rusia

Icoană de la mijlocul veacului al XIX-lea din Bulgaria

Frescă din veacul al XVI-lea de la Mănăstirea Dionisiu, Sfântul Munte Athos, Grecia

Arhim. Mihail Daniliuc - Slove şi gânduri despre serbarea zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana

08 dec, 2020

An de an, la 9 decembrie, proslăvim momentul zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana. Urmare firească a acestei zile, după nouă luni, la 8 septembrie, se prăznuiește Nașterea Maicii Domnului.

Ziua zămislirii Fecioarei Maria este o sărbătoare fără ținere, al cărei Sinaxar ne lămurește asupra celor proslăvite la această dată: *„Domnul și Dumnezeul nostru, vrând să-Şi gătească Lui și biserică însuflețită, și casă sfântă pentru sălășluirea Lui, a trimis pe îngerul Său la drepții Ioachim și Ana, căci din aceștia avea să se nască Maica Sa după trup, și a arătat mai înainte că va zămisli cea stearpă și care nu avea copii, pentru ca să se adeverească zămislirea Lui din Sfânta Fecioară”.*

Sfintele Evanghelii nu fac referire la acest moment, nici măcar în treacăt, deși, poate surprinzător pentru unii, găsim detalii despre o altă zămislire, la fel de importantă, cea a Sfântului Ioan Botezătorul (Luca 1, 5-25).

De aceea biografii Sfintei Fecioare Maria au preluat informații din Sfânta Tradiție sau chiar din scrierile apocrife. Cea mai cunoscută și mai folosită scriere care dă mărturie despre obârșiile bunicilor după mamă ai Mântuitorului Hristos este Protoevanghelia lui Iacob.

Analiza patrologilor și istoricilor asupra celor peste 30 de manuscrise grecești, siriene ori latine a dus la concluzia că textul ar data din secolul al II-lea, avându-l ca presupus autor pe Sfântul Iacob cel mic, primul episcop al Ierusalimului, el redactându-și lucrarea în greaca populară. De aceea, Origen o numește „Cartea lui Iacov”.

Din cuprinsul ei se observă că autorul folosește ca izvoare Evangheliile după Matei și Luca, le citează corect, dar, pentru a „potoli” curiozitatea primilor creștini, care doreau să afle câte ceva despre persoanele din anturajul Mântuitorului, îndeosebi din perioada copilăriei (originea celei care L-a născut pe Domnul, obârșiile bunicilor Săi), preia date din tradiţie, încercând să răspundă şi la astfel de întrebări; din acest motiv, ea a marcat evoluția ulterioară a cultului mariologic.

După spusele Sfântului Maxim, din multele informații inedite care abundă în asemenea scrieri, deci și în Protoevanghelia lui Iacob, Sfinții părinți, imnografii și iconografii, luminați de Duhul Sfânt, cu inspirat discernământ, au împrumutat, dezvoltat și folosit în operele lor doar acele informații verosimile din textele apocrife care au primit aprobarea conștiinței Bisericii.

În cazul de față, vechimea Protoevangheliei lui Iacov, dar cu precădere citarea ei de către Sfinții părinți, îi conferă un statut special în rândul scrierilor necanonice.

Potrivit surselor amintite, Ioachim și Ana, părinții Mariei, aveau origine princiară: Ioachim descindea din seminția lui Iuda, ca urmaș al regelui David, iar Ana era fiica preotului Mathan, din seminția lui Aaron, „o ramură aleasă a aceleiași case”. Deși familia lor se bucura de respectul conaționalilor, totuși, nerodind fii, lumea îi considera „consemnați de Dumnezeu”.

Când Ioachim și Ana au împlinit 50 de ani de împreună-viețuire fără să fi născut vreun copil, au dus jertfă la Templu, la Sărbătoarea Luminilor. Atunci s-a petrecut un incident neplăcut: arhiereul Ruben a refuzat să le primească ofranda, zicând: „Nu ți-e îngăduit să aduci daruri lui Dumnezeu, pentru că El nu te-a binecuvântat a avea urmaşi în Israel. Blestemat este oricine nu dă naştere la băiat sau fată în Israel”. Incidentul i-a întristat pe amândoi și i-a determinat să-și sporească asceza

şi rugăciunea spre a-L îndupleca pe Dumnezeu să le ridice blestemul, ca să poată şi ei să zămislească prunci.

După patruzeci de zile de post și rugăciune, dorința celor doi se împlinește, Ana zămislește, iar la plinirea sorocului o naște pe cea care va fi aleasă să devină mama Mântuitorului lumii.

Este interesant să subliniem că cei doi soți nu s-au aflat împreună din voluptate, plăcere trupească, ci amândoi au primit înștiințare că Dumnezeu a dezlegat blestemul nerodirii, iar întâlnirea conjugală constituia singura modalitate prin care puteau duce la împlinire ceea ce Dumnezeu a binecuvântat.

Slujba zilei a alcătuit-o Sfântul Andrei Criteanul, deci datează de prin secolul al VIII-lea. Utrenia are trei canoane: pe primele două le-a compus Sfântul Andrei Criteanul, iar cel de-al treilea este „alcătuire a lui Gheorghe".

Deși cinstirea Sfinților Ioachim și Ana a început deodată cu stabilirea praznicului Nașterii Maicii Domnului, totuși sărbătoarea zămislirii s-a răspândit abia prin secolul al X-lea, iar în anul 1166, bazileul Manuil I Comnenul, prin decret imperial, îi include celebrarea în calendarul liturgic al Bisericii de la Constantinopol. Textele canoanelor, pe lângă nararea întâmplărilor, în parte inspirate din scrierea apocrifă, pun în lumină înțelesul profund al evenimentului, raportându-l la planul de mântuire al umanității.

Silviu Cluci - Biserica „Sfânta Ana” din Ierusalim

În epoca bizantină, pe la mijlocul secolului al V-lea, pe locul Scăldătorii oilor din Ierusalim a fost construită o bazilică cu trei naosuri închinată Maicii Domnului, întrucât, potrivit tradiţiei, aici s-ar fi aflat casa Sfinţilor părinţi Ioachim şi Ana.

În secolul al V-lea, bizantinii au construit o biserică având lungimea de 45 de metri, cu trei naosuri; o capodoperă din punct de vedere arhitectural. Bazilica a fost construită înainte de anul 427, deoarece s-au găsit resturi de pardoseală având pe ele cruci; este binecunoscut faptul că în anul 427 Împăratul Teodosie al II-lea a interzis să se mai facă cruci pe pardoseală, pentru ca acest semn sfânt să nu mai fie călcat în picioare.

Biserica e cunoscută în descrierile pelerinilor cu numele de biserica paraliticului, deoarece comemora minunea săvârşită de Domnul nostru Iisus Hristos.

Bazilica a fost închinată Maicii Domnului, căci Evanghelia apocrifă a lui Iacob (secolul al II-lea) situează aici casa părinţilor Maicii Domnului, Sfinţii Ioachim şi Ana, şi deci locul în care s-a născut Maica Domnului.

O altă tradiţie ne spune că Sfinţii Ioachim şi Ana erau originari de la Seforis, un sat situat la 6 kilometri depărtare de Nazaret.

La invazia perşilor din anul 614, biserica a fost distrusă. La sosirea lor, cruciaţii au construit două biserici pe locul fostei biserici bizantine: un paraclis pentru călugării catolici şi biserica Sfânta Ana.

La căderea Regatului latin, Saladin a transformat biserica în şcoală de Coran. În secolul XIX, în urma războiului din Crimeea, a fost cedată de către sultanul Abdul Megid congregaţiei catolice a Părinţilor Albi, în grija cărora se află şi astăzi.

Biserica are trei naosuri. Din naosul din dreapta, o scară coboară către cripta în care cruciaţii au localizat locuinţa Sfinţilor Ioachim şi Ana.

Biserica Sfânta Ana a fost restaurată în mai multe rânduri, în special în urma războiului din 1967, când a fost grav avariată de bombardamente. Săpăturile arheologice din zilele noastre au scos la lumină multe elemente din biserica bizantină şi din cea a cruciaţilor.

Despre moaştele Sfintei Ana, bunica Mântuitorului

Potrivit tradiţiei, Sfânta Ana, mama Maicii Domnului, a trăit şaizeci şi nouă de ani, iar soţul său Ioachim, optzeci. Fecioara Maria a rămas orfană de ambii părinţi la vârsta de 11 ani, pe vremea când trăia în Templu.

Conform lui Procopiu, pe timpul domniei Împăratului Iustinian (527-565), în Constantinopol a fost construită o biserică în cinstea Sfintei Ana. Împăratul Iustinian II (685-695; 705-711) a restaurat această biserică de când sfânta i s-a arătat în vis soţiei sale însărcinate. Tot la acea vreme au fost aduse la Constantinopol trupul şi veşmintele sale.

Textul slujbei greceşti închinate Sfintei Ana a fost compus de către Sfântul Teofan (d. 817), dar părţi mai vechi ale slujbei îi sunt atribuite lui Anatoliu din Bizanţ (d. 458).

Adormirea sa este sărbătorită în Biserica de Răsărit pe data de 25 iulie, zi ce ar putea simboliza şi ridicarea primei biserici din Constantinopol în cinstea ei ori aducerea moaştelor în Constantinopol. Acestea au fost aduse din Ţara Sfântă în Constantinopol în 710 şi până la anul 1333 ele încă se mai aflau în biserica Sfânta Sofia.

Sărbătoarea sa cea mai importantă din calendarul ortodox este pe 9 septembrie.

Cel mai vechi schit de pe Muntele Athos, precum şi cel mai îndrăgit îi este închinat lui "Yiayia" (bunica), aşa cum o numesc cu drag călugării de la schitul Sfânta Ana.

În biserica principală este păstrată partea inferioară a piciorului stâng al Sfintei Ana. Conform unor manuscrise vechi, acesta a fost adus la aici de către Simeon cel drept pe 26 octombrie 1666. Rămăşiţa trupului Sfintei Ana nu a fost atinsă de stricăciune, făcând de-a lungul timpului nenumărate miracole, mai ales pentru femeile ce nu puteau avea copii.

Întregul picior drept al Sfintei Ana este păstrat la Mănăstirea Koutloumousiou, tot pe Muntele Athos. Mâna este păstrată la Mănăstirea Stavronikita. Alte rămăşiţe ale Sfintei se mai află la Patriarhia Ierusalimului şi a Antiohiei, la Mănăstirea Kykkos de pe insula Cipru, precum şi la alte patriarhii catolice şi ortodoxe din întreaga lume.

Rugăciunile către Sfânta Ana sunt adresate pentru ajutor la naşterile dificile sau pentru ajutor în a avea copii.

Sursa: johnsanidopoulos.com; traducerea şi adaptarea: Lucian Filip

Icoane

Ὁ ἀσπασμὸς
τῶν ἁγίων
Ἰωακεὶμ κ(αὶ) Ἄννης

ΙΩΑΚΕΙΜ
ΑΝΝΑ

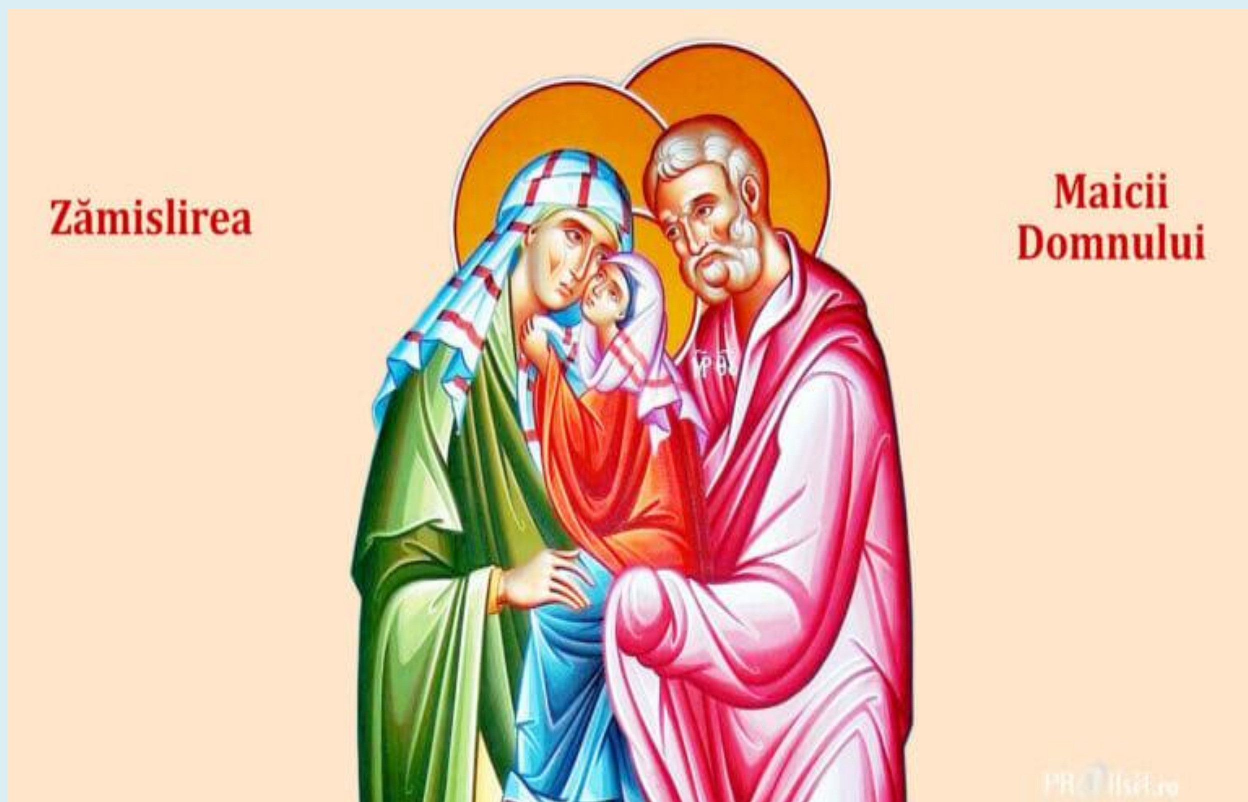

Zămislirea Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana

articole icoane predici video fotografii minuni

Zămislirea
Sfintei Fecioare
Maria

Zămislirea
Maicii
Domnului

Tropar la Praznicul Zămislirii Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta Ana

9 Decembrie - Glasul 4

Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă; că Dumnezeu auzind pe Sfinţii şi Drepţii Ioachim şi Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naşte pe Fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel Necuprins, Om făcându-Se, poruncind Îngerului să-i strige: Bucură-te cea Plină de har, Domnul este cu tine!

Să ne rugăm mereu la Sfinţii părinţi Ioachim şi Ana, pentru a avea familii binecuvântate de copii şi să le urmăm exemplul de credinţă, nădejde, dragoste şi jertfă pentru Dumnezeu! Amin.